॥ कलि विडम्बनम् ॥

KALI VIDAMBANAM





தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்
மற்றும் ஆய்வு மையம்
தஞ்சாவூர்

Thanjavur Sarasvati Mahal Series No. 592

श्रीः

॥ कलि विडम्बनम् ॥

श्री नीलकण्ठदीक्षितविरचितः

KALI VIDAMBANAM

by

Sri NEELAKANTHA DEEKSHITHA

Edited by

O.N. RAVI

Guest Editor

Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.



THANJAVUR MAHARAJA SERFOJI'S

SARASVATI MAHAL LIBRARY AND RESEARCH CENTRE

THANJAVUR.

2018 Price: Rs.70-00

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title	: KALI VIDAMBANM
Editor	: O.N. Ravi
Publisher	: Director, Sarasvati Mahal Library & Research Centre, Thanjavur.
Publication	: 592
Language	: Sanskrit, English & Tamil
Edition	: First Edition
Date of Publication	: 2018
Paper used	: 18.6 kgs. T.N.P.L.
Size of the Book	: 21 x 14 c.m.
Printing Type used	: 16 & 12 pt.
Number of pages	: 76
No. of copies	: 500
Printer	: Sarasvati Mahal Library
Binding	: Cardboard
Subject	: Kavyam
ISBN	: 978-93-85343-30-8
Price	: Rs.70.00

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

தஞ்சையில் அமைந்து தரணி முழுமைக்கும் அறிவுச் செல்வமாகப் பயன்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அரும்பெரும் நிறுவனம் சரசுவதி மகால் நூலகமாகும். சுவடிக் கருவூலமாகவும், பன்மொழி நூற்களஞ்சியமாகவும், பன்மொழி ஆய்வு மையமாகவும் திகழும் சரசுவதி மகால் நூலகம் ஆற்றிவரும் தொண்டு அளப்பரியது. அதன்கண் அமைந்துள்ள அரிய சுவடிகளை சிறப்பான முறையில் நூல்களாகப் பதிப்பித்து வெளியிட்டு வருகின்றது. அவ்வரிசையில் கலிவிடம்பனம் என்னும் இந்நூல் தற்போது முதல் பதிப்பாக வெளியிடப்படுகிறது.

இந்நூலை இயற்றிய ஸ்ரீ நீலகண்ட தீட்சிதர் மதுரையை ஆண்ட மிக பிரசித்தி பெற்ற திருமலை நாயக்க மன்னரின் அவையை அலங்கரித்த அமைச்சர் என்பது சரித்திர வாயிலாகத் தெரிகின்றது. இவர் மிகப்பெரிய அத்வைதியாகவும், சிவபக்திச் செம்மலாகத் திகழ்ந்த ஸ்ரீ அப்பய்ய தீட்சிதரின் வழித்தோன்றலாவார். இவர் ஸ்ரீ அப்பய்ய தீட்சிதர் இளைய சகோதரர் பேரன் ஆவார். கலி விடம்பனம் என்னும் நூலில், மிக்க நகைச்சுவை ததும்ப சமூகத்தில் நடமாடும் பல தரப்பட்ட மக்களைப் பற்றியும், அவர்கள் மனோ பாவங்களையும், மிக அழகாகச் சித்தரிக்கின்றார். கலியுகத்தில் பலதரப்பட்ட மக்கள் எப்படி இருப்பார்கள் என்பதை இந்நூல் மிகத் தெளிவாகப் படம்பிடித்துக் காண்பிப்பது போல உள்ளது. இன்றைய சூழ்நிலையில் நடப்பு முறைகளைக் கண்டு

நோக்குங்கால், இவர் இந்நூலில் கூறியுள்ள கருத்துக்களின் மூலம் ஸ்ரீ நீலகண்ட தீட்சிதர், ஒரு உயர்ந்த தீர்க்கதரிசி என்பது தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது. இந்நூலின் பதிப்புப் பணியை செவ்வனே செய்தளித்த இந்நூலக சிறப்புக்கேண்மைப் பதிப்பாசிரியர் திரு. O.N. ரவி அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

இந்நூல் வெளிவரத் தேவையான நிதியுதவி நல்கிய அரசுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூல் நன்கு வெளிவர ஆவன செய்துள்ள சரசுவதி மகால் நூலக நிருவாக அலுவலர் திரு. மா.இராமகிருட்டினன், எம்.ஏ.,எம்ஃபில்.,எம்.எட்., அவர்களுக்கும், நூலகர் முனைவர் எஸ். சுதர்ஷன். M.A.,B.Lit.,M.L.I.S.Ph.D., அவர்களுக்கும், நூலக அச்சகப் பிரிவினருக்கும், நூற்கட்டுப்பிரிவினருக்கும் மற்றும் நூலகப் பணியாளர் களுக்கும் என் பாராட்டுக்கள்.

இந்நூல் மாணவர்களுக்கும், ஆய்வாளர் களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் பெரிதும் பயனளிக்கும்.

தஞ்சாவூர்
15.05.2018

ஆ. அண்ணாதுரை, இ.ஆ.ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும் இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.



INTRODUCTION

The cotribution of Tamil Nadu to the development of Sanskrit literature could be better appreciated, if one were to scan through some of the literary works that were produced during the 16th and 17th centuries by the scholars who adorned the courts of Kings of Thanjavur and Nayaka Kings of Madurai during this period have contributed in no small measure to the world of Sanskrit literature through their rich literary works. This period has given to the literary world, very great Sanskrit intellectual giants such as Sri Appayya Dikshitar, Sri Neelakanta Dikshitar, Sri Govinda Dikshitar, Sri Venkata Makhi, Sri Ramabhadra Dikshitar, Sri Yagna Narayana Dikshitar, Sri Raja Choodamani Dikshitar whose contribution to Sanskrit literature have been phenomenal. Of these, Sri Neelakantha Dikshitar who lived during the time of Thirumalai Nayaka the celebrated King of Madurai, shines like a lodestar. It is said that he had not only adorned Tirumalai Nayaka's court as his minister but was also his court poet. Sri Neelakantha Dikshitar was said to be the grand son of the younger brother of the most celebrated and well known Saint Scholar, Advaitin and Shiva devotee, Sri Govinda Dikshitar.

Sri Neelakanta Dikshitar was the son of Sri Narayana Dikshitar and Bhumi Devi Ammayyar. Sri Narayana Dikshitar was the nephew of Sri Appayya Dikshitar. The other children of Sri Narayana Dikshitar were also great scholars like Sri Neelakantha Dikshitar. Sri Neelakantha Dikshitar lost his parents and grand father at a very young age and was brought up by Sri Appayya Dikshitar who was his initial teacher. Later, he was educated under the tutelage of Sri Venkata Makhi, who him self was the son of the famed Sri Govinda Dikshitar, who was the well-known minister of the King of Thanjavur, Atchuta Nayaka.

Sri Venkata Makhi, tutor of Sri Neelakanta Dikshitar, himself was a scholar of great repute and renowned musician. It was he who codified the melakarta ragas of Carnatic Music.

Sri Neelakantha Dikshitar studied the nuances of mantra tantra sastras under Sri Girvanendra Saraswathy, a great Sakta yogin who lived during that time in Tiruchirapalli`. Sri Dikshita had very great guru bhakti towards this scholar saint and the same is well reflected in his work "Guru Raja Sthavam". He glorifies his teacher Sri Kirvanendra Saraswathy in his famous work Siva Leelarnava by stating that he worships that great saint who is the very embodiment of Goddess Meenakshi.

All the brothers of Sri Neelakantha Dikshitar were also great scholars and Shiva devotees like Sri Dikshitar. He had also mentioned in his Siva Leelarnava that his elder grand father, Sri Appayya Dikshitar, lived upto the age of 72 and had composed hundreds of great works. All these show that the whole family of Sri Dikshitar had great scholars and intellectuals.

Tirumalai Nayaka appears to have been dazzled by his extra-ordinary brilliance and requested Sri Neelakantha Dikshita to be his minister as also the court poet in Madurai. Sri Dikshitar accepted that offer and had served as the Minister and poet in the court of King Tirumalai Nayaka. He appeared to have contributed in a very signficant measure to the able administration of the Kingdom for a long time. Thereafter, dejected with the worldly life, he seemed to have taken to sanyasa and spent the rest of his life contemplating on Goddess Meenakshi and Lord Shiva.

Though it is gathered that he lived during the 16th - 17th centuries, there is no clear evidence or record of his exact period, as is the case with most of the well known Sanskrit poets and authors. Even as there is no clarity on the exact period of his grand father Sri Appayya Dikshitar, there is no such clarity on

his period as well. Sri Neelakanta Dikshitar, had stated in his Neelakantha Champu that he completed it in the year1637. Historical evidences suggest that the reign of the King Tirumalai Nayaka of Madurai was between 1623-1659 A.D. Since Sri Dikshitar, appeared to have served as Minster in the court of King Tirumalai, it can safely be inferred that he must have lived during this period. Like his elder grandfather Sri Appayya Dikshitar, he had also authored a number of works of great literary value. It appears that after an eventful life of a scholar and minister, he seemed to have adopted the sanyasa in his old age and spent time in solitude and life of spiritual bliss, in a village by name Paalamadai, on the banks of river Tambirabarany in Tirunelveli district and attained mukti in that village.

Sri Dikshitar had authored three major works namely, Siva Leelarnavam, Mukunda Vilasam and Gangavataranam. Siva Leelarnavam is an account of 64 divine plays of Lord Shiva at Madurai in his form as Sundareshwara that are based on the Halasya Mahathmyam, forming part of Skanda Mahapurana. Sri Dikshitar had composed in beautiful verses the divine plays (leelas) of the Lord in 22 chapterss. The verses brim with devotional fervour and literary beauty. Gangavataranam is a work based on the incident of the descent of Ganga from the celestial regions to the earth and other related accounts. He had also authored one more work by name of Sri Neelakantha Vijaya Champu which is a combination of prose and poetry. This work deals with the churning of the ocean by the Gods and demons and the swallowing of the Halahala poison by Lord Shiva due to which he was known as "Neelakantha". The minor works of Sri Dikshitar are Ananda Sagarastavam, a work of devotional hymn on Goddess Meenakshi, his choson deity, Raghuveera Stavam, a work in praise on Lord Rama, Chandi Rahasya, a work of praise on Chandi Devi and Gururaja Stavam. Gururaja

Stavam is a work that is dripping with Sri Dikshitar's guru bhakthi towards his teacher Sri Girvanendra Saraswathy. Sivotkarshana Manjari is a devotional work on Lord Shiva. In his work Chitramimaasa do Sadhikkaara, he answered the criticisms such such as those of Jagannatha Pandita and justifies the views of his grand uncle, Sri Appaya Dikshitar.

Other than these, he had also composed works depicting societal conditions, social satire, giving advice to people on leading a good life, code of conduct, the importance of peace and dispassion etc., All these are set out in his works such as Kali Vidambanam, Sabha Ranjana Satakam, Vairagya Satakam, Shanthi Vilasam and Anyapadesa Satakam respectively. Sabha Ranjana Satakam, deals with, the importance of human values, code of conduct, the attributes of King and Kingdom, Dharma, money, desire etc., Vairagya Satakam, deals with the importance of dispassion and the way to attain it etc., Anyapadesa Satakam is an exposition of the right and wrong in life. Anyapadesa is a peculiar class of poems where some Moral is preached by an indirect appreciation or condemnation of the natural qualities of an object.

Of all the above works, it is Kali Vidambanam (Parody of life in the Dark Age) that he is at his satirical best in bringing out the pathetic standards to which the ideal human values can sink into an abyss. It is an excellent parody on various professionals in the present age of Kali. He has very beautifully picturized how for the sake of money people will compromise on values. He depicts in this work how doctors, magicians, poets, sycophants, wealthymen, misers, relatives, hypocrites will act and behave in the current age of Kali. This entire work containing 102 verses are saved with a high sense of humour but at the same time faithfully mirroring the hard reality of the present times. He depicts different types of people in Kali age and how they behave in different

situations. On going through this work of Sri Dikshitar, one will be struck with the remarkable portrayal of state of affairs in the society. Sri Dikshitar had been perfect in his prophecies and those verses have become a living reality today.

Kali Vilambanam, appears to have been translated by learned scholars in the past. A manuscript copy of this work available with Thanjavur Maharaja Serfoji Saraswathy Mahal Library (TMSSM)B.No.6629/D.No.10756) more or less corresponds with other versions except some miror changes. Now, it is to be said to the credit of TMSSM Library, that the manuscript is proposed to be published with edition of english and tamil version which will be found useful to all readers.

My sincere thanks to District Collector and Director of this library Thiru. A. Annadurai, I.A.S., and I place on record my sincere thanks to The administrative Officer, Thanjavur Maharaja Serfoji's Saraswathi Mahal Library, Thiru.M. Ramakrishnan, M.A.,M.Phil.M.Ed., I thanks to Librarian Dr. S. Sudarshan, M.A.,B Lit.,M.L.I.S.,.Ph.D., to all authorities and staff members of TMSSM Library and also to Dr. Veeraraghavan who was instrumental in identifying this work for editing which is timely. I also sincerely acknowledge and thank Sri Ramakrishna Dikshitar of Kanchipuram, for providing me with valuable information on Mahan Sri Neelakantha Dikshitar.

Thanjavur
08.01.2018

O.N. RAVI
Guest Editor,
Sarasvati Mahal Library,
Thanjavur.



முன்னுரை

தமிழ்நாடு வடமொழியின் வளர்ச்சிக்கு புரிந்துள்ளத் தொண்டு மிகப் பெரியத்தொண்டு என்பது 16ம் 17ம் நூற்றாண்டுகளில் இயற்றப்பட்ட வடமொழி நூல்களிலிருந்துப் புலனாகும். முக்கியமாக தஞ்சை மன்னர்களின் ஆட்சிக்காலங் களிலும் மதுரையை ஆண்ட நாயக்க மன்னர்கள் ஆட்சிக் காலங்களிலும் வாழ்ந்த வடமொழி விற்பன்னர்கள் மூலம் ஏற்பட்ட வடமொழி இலக்கியப் படைப்புகள், அவ்விலக்கிய உலகிற்கு கிடைத்த பொக்கிஷங்கள் என்பது அவற்றை ஆய்ந்து நோக்குங்கால் புலப்படும். இக்கால கட்டத்தில் வாழ்ந்த மிகப்பெரிய வடமொழி விற்பன்னர்களில் ஸ்ரீ அப்பைய்ய தீட்சிதர், ஸ்ரீ நீலகண்ட தீட்சிதர், ஸ்ரீ கோவிந்த தீட்சிதர், ஸ்ரீ வேங்கட மகி, ஸ்ரீ ராம பத்ர தீட்சிதர், யக்ஞநாராயண தீட்சிதர், ஸ்ரீ ராஜ சூடாமணி தீட்சிதர் மற்றும் ஏனைய வடமொழி அறிஞர்களின் படைப்புகள் அபாரமானவை. இவர்களில் ஸ்ரீ நீலகண்ட தீட்சிதர் மதுரையை ஆண்ட மிக பிரசித்தி பெற்ற திருமலை நாயக்க மன்னரின் அவையை அலங்கரித்த அமைச்சர் என்பது சரித்திர வாயிலாகத் தெரிகின்றது. இவர் மிகப்பெரிய அத்வைதியாகவும், சிவபக்திச் செம்மலாகத் திகழ்ந்த ஸ்ரீ அப்பய்ய தீட்சிதரின் வழித்தோன்றலாவார். இவர் ஸ்ரீ அப்பய்ய தீட்சிதர் இளைய சகோதரர் பேரன் என்று கருதப்படுகிறார்.

ஸ்ரீ அப்பய்ய தீட்சிதரின் இளைய சகோதரரான ஸ்ரீஆசார்ய தீட்சிதர் குமாரர் ஸ்ரீ நாராயண தீட்சிதர் பூமி தேவி அம்மையார் மகனாகப் பிறந்தவர் ஸ்ரீ நீலகண்ட தீட்சிதர். அவர்களுடன் கூடப்பிறந்த மற்ற சகோதர்ரகளும் மிகப் பெரிய கவிகளாகவும் அறிஞர்களாகவும் திகழ்ந்தனர் என்றுத் தெரிய வருகின்றது.

சிறுவயதிலிருந்த போதே தந்தையும் பாட்டனாரும் இறந்த காரணத்தால் பெரிய பாட்டனாரான ஸ்ரீ அப்பய்ய தீட்சிதரால் எடுத்து வளர்க்கப்பட்டு அவரிடமிருந்து ஆரம்பக் கல்விப் பயின்றார் என்று கருதப்படுகின்றது. பிறகு தஞ்சையை ஆண்ட அச்சுதநாயகரின் முக்கிய அமைச்சராகயிருந்து புகழ்பெற்ற ஸ்ரீ கோவிந்த தீட்சிதரின் குமாரர் ஸ்ரீ வேங்கட மகியிடமும் (இவரே கர்நாடக சங்கீதத்திற்கு 72 மேளகர்த்தா ராக அமைப்பை உருவாக்கியவர்). பிறகு திருச்சியில் வாழ்ந்த பிரசித்தி பெற்ற மந்த்ர தந்திர வல்லுநரான ஸ்ரீ கீர்வாணேந்த்ர சரஸ்வதியிடம் மந்த்ர தந்திரங்களில் தேர்ச்சி பெற்றார். ஸ்ரீ தீட்சிதர் இப்பெரியவரிடம் கொண்ட குருபக்தி அபரிமிதமாக இருந்தது என்பது இவர் இயற்றிய குரு ராஜஸ்தவம் என்னும் நூலிலிருந்து அறியமுடிகிறது. மேலும், இவருடைய அற்புதப் படைப்பான ஸ்ரீ சிவலீலார்ணவத்தில், எவர் அன்னை மீனாக்ஷி உருவமாகவே இருக்கின்றாரோ அந்த மகாபுருஷரான கீர்மாண யோகியை உபாசிக்கிறோம் என்று கூறுகின்றார்.

ஸ்ரீ நீலகண்ட தீட்சிதர் உடன்பிறந்தவர்க
அனைவருமே சிவபக்தர்களாகவும், கவிகளாகவு
இருந்துள்ளனர். தன் பெரிய பாட்டனாரான ஸ்ரீ
அப்பைய்ய தீட்சிதர் 72 வருட காலமிருந்து நூற்று
கணக்கான நூற்களை எழுதி உள்ளார் என்பதை ஸ்ரீ
சிவலீலார்ணவத்தில் ''த்வாசப்ததிம் ப்ராப்ய ஸமா
பிரபந்தான், சதம் வ்யாதாதப்பைய தீக்ஷிதேந்திர:'
என்று கூறுகின்றார்.

ஸ்ரீ தீட்சிதரின் புத்திகூர்மையைக் கண்டு வியந்த
மதுரையை ஆண்ட திருமலை நாயக்க மன்னர்
அவரை இளம்வயதிலேயே தன் அவைப்
புலவராகவும், அமைச்சராகவும் நியமித்தார். வெகு
காலமாக அவர் நாயக்கர் அமைச்சராக மிகத் திறம்பட
பணிசெய்து, பிறகு உலக வாழ்க்கையில்
வெறுப்புற்று, தன் கடைசிக் காலத்தில் சன்யாசம்
பெற்று துறவற வாழ்க்கை நடத்தி சித்தி அடைந்தார்
என்று தெரியவருகிறது.

ஸ்ரீ நீலகண்ட தீட்சிதர், 16,17 நூற்றாண்டுகளில்
வாழ்ந்ததாக தெரிந்தாலும் அவர் பிறந்து வாழ்ந்த
காலகட்டம் எதுவென்று உறுதியாக அறிய முடிய
வில்லை. இவருடைய பெரிய பாட்டனாரான ஸ்ரீ
அப்பய்ய தீட்சிதர் காலம் பற்றி மாறுபட்டக் கருத்து
உள்ளவாறே, இவருடைய காலகட்டம் பற்றியும்
மாறுபட்ட கருத்துக்கள் உள்ளன. ஸ்ரீ தீட்சிதர்
தன்னுடைய நூலான நீலகண்ட விஜய சம்புவில்,
அதை கி.பி.1637ல் முடித்ததாகச் சொல்கின்றார்.
தவிரவும், சரித்திர வாயிலாக, திருமலை மன்னன்

மதுரையை கி.பி. 1623-1659 வரை ஆண்டதாகத் தெரியவருகின்றது.

ஸ்ரீ தீட்சிதர், திருமலை நாயக்கருடைய ஆலோசகராக இருந்தமையாலும், அம்மன்னருடைய காலம் கி.பி. 1623 முதல் கி.பி. 1659 வரை இருந்தமையாலும், இவர் அக்காலக்கட்டத்தில் வாழ்ந்தார் என்று கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீ தீட்சிதர், தன் பெரிய பாட்டனார் ஸ்ரீ அப்பய்ய தீட்சிதர், 72 வயது வரை வாழ்ந்து நூற்றுக்கணக்கான பிரபந்தங்களை எழுதியுள்ளார் என்று, சிவலீலார்ணவம் என்னும் காவியத்தில் கூறியுள்ளார். இவரும், அம்மஹானைப் போன்றே வெகுகாலம் வாழ்ந்து பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார் என்று அறிய முடிகிறது. இவர் தன் கடைசி நாட்களை, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் உள்ள பாலாமடை கிராமத்தில், சன்யாச ஆஸ்ரமம் மேற்கொண்டு அமைதியாக வாழ்ந்து சித்தி அடைந்ததாகத் தெரிகின்றது. இவர் தன்னுடைய நூல்களில் எல்லாம் தவறாமல் தன் பெரிய பாட்டனார் ஸ்ரீ அப்பய்ய தீட்சிதர் பெயரையும் பெற்றோருடைய பெயரையும் குறிப்பிடுகின்றார். தவிரவும்,கங்காவதரணம் என்னும் நூலில் தன் பெற்றோர் சகோதரர்களைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார்.

இவர் எழுதிய மாபெரும் காவியங்கள் மூன்று. அவை முறையே சிவலீலார்ணவம், கங்காவதரணம், முகுந்தவிலாசம் என்பன. சிவலீலார்ணவத்தில்

சிவபெருமான், மதுரையில் நிகழ்த்திய 64 திருவிளையாடல்களை 22 சர்கங்களில் மிகுந்த காவிய, கவி, பக்தி ரசத்துடன் வர்ணிக்கின்றார். கங்கையின் பெருமையைப் பற்றி கங்காவதரணத்திலும் கண்ணனின் லீலைகளை முகுந்த விலாசத்திலும் வர்ணிக்கின்றார். இதேபோல் சிறு பக்தி காவியங்களாக ஆனந்த ஸாகரஸ்த்வம், சண்டி ரஹச்யம் தேவியைப் பற்றியும், ரகுவீரஸ்தவம் ராமரைப் பற்றியும், குரு ராஜஸ்தவம் தன் குருவான கீர்வாணேந்த்ரரைப் போற்றியும், சிவோத்கர்ஷண மஞ்சரி சிவபெருமானைப் பற்றியும் ஸ்துதிகளாக எழுதப்பட்ட சிறுநூல்கள்.

இதைத்தவிர, இவர் சமூக நிலையை சித்தரிக்கும் வண்ணம் மற்றும் மக்களுக்கு அறிவுரை கூறும் வண்ணம், கலி விடம்பனம், சபா ரஞ்சன சதகம், வைராக்யசதகம், சாந்திவிலாசம், அன்யோபதேச சதகம் என்னும் மிக அருமையான காவியங்களை எழுதியுள்ளார். சபாரஞ்சன சதகத்தில் கல்வி, தர்மம் பெருமையைப் பற்றியும் செல்வத்தின் அவசியத்தைப் பற்றியும் கூறுகின்றார். வைராக்கியத்தின் பெருமை, அதன் அவசியம் போன்றவை வைராக்ய சதகத்திலும், சாந்தி விலாசத்தில் மன நிம்மதியற்ற மனிதனின் நிலையும் அதைத்தேடிச்செல்லும் விதமும், அன்யோபதேச சதகத்தில் பல தர்மங்களைப் பற்றியும் விவரிக்கின்றார்.

மேற்கண்ட நூல்களிலேயே, கலி விடம்பனம் என்னும் நூலில், மிக்க நகைச்சுவை ததும்ப

சமூகத்தில் நடமாடும் பல தரப்பட்ட மக்களைப் பற்றியும், அவர்கள் மனோ பாவங்களையும், மிக அழகாகச் சித்தரிக்கின்றார். கலியுகத்தில் பலதரப்பட்ட மக்கள் எப்படி இருப்பார்கள் என்பதை இந்நூல் மிகத் தெளிவாகப் படம்பிடித்துக் காண்பிப்பது போல உள்ளது. இன்றைய சூழ்நிலையில் நடப்பு முறைகளைக் கண்டு நோக்குங்கால், இவர் இந்நூலில் கூறியுள்ள கருத்துக்களின் மூலம் ஸ்ரீ நீலகண்ட தீட்சிதர், ஒரு உயர்ந்த தீர்க்கதரிசி என்பது தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது. இதில் அறிஞர்கள், கவிகள், சோதிடர்கள், மருத்துவர்கள், மந்திரவாதிகள், சொந்தக்காரர்கள், கடன்காரர்கள், கருமிகள், நயவஞ்சகத்தினர், போலி சாமியார்கள் முதலியோரைப் பற்றி மிக நையாண்டியுடன் வெகு அழகாகச் சித்தரிக்கின்றார். கலி விடம்பனம் அல்லது கலியில் பரிஹாசம் என்ற இந்நூல், அரசவை அறிஞர்களுடைய மகிழ்ச்சிக்காக இயற்றப்பட்டது என்று ஸ்ரீ தீக்ஷிதர் கூறுகின்றார்.

இந்நூலின் பிரதிகளைக் கொண்டு வடமொழி வல்லுநர்கள் மொழியாக்கம் செய்துள்ளதை நாம் அறிய முடிகின்றது. தஞ்சாவூர் மகாராசா சரபோஜியின் சரசுவதி மகால் நூலக ஆய்வு மையத்தில் உள்ள கலி விடம்பனம் சுவடி B.No. 6629/D.No.10756 மற்ற பிரதிகளுடன் ஏறக்குறைய ஒத்துபோவதை பார்க்க முடிகின்றது. ஆனால், இச்சுவடியில் எழுத்துப் பிழைகள் காணப்படுகின்றன. இச்சுவடியை, தற்போது மேற்கொண்டுள்ள

மொழியாக்கம் அனைவருக்கும் பயன்படும் வகையில் ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் செய்யப் பட்டுள்ளது. இந்நூலைப்பதிப்பிக்க ஆணை வழங்கிய மாவட்டஆட்சித்தலைவர் மற்றும் சரசுவதி மகால் நூலக இயக்குநர் திரு. ஆ.அண்ணாதுரை, இ.ஆ.ப., அவர்களுக்கும், இப்பணி செம்மையாக நிறைவேற உதவிய நிருவாக அலுவலர் திரு. மா. இராமகிருட்டினன், M.A.,M.Phil.M.Ed., அவர்களுக்கும், இந்நூலக நூலகர் முனைவர் எஸ்.சுதர்ஷன், M.A.,B.Lit.,M.L.I.S.Ph.D., அவர்களுக்கும், இந்நூலகத்தாருக்கும், நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். மேலும், காஞ்சீபுரம் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணதீக்ஷிதர் அவர்கள் ஸ்ரீ தீக்ஷிதர் அவர்கள் பற்றி அளித்துதவிய பல அரிய செய்திகளும், இப்பிரதியை சரிபார்க்க உதவியது. அன்னாருக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப் பட்டுள்ளேன். வாசகர்கள் இந்நூலைப் படித்து மகிழ்வார்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

தஞ்சாவூர்
10.01.2018

O.N. ரவி,
சிறப்புக்கேண்மைப்பதிப்பாசிரியர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்,



श्रीः

कलिविडम्बनम्

1. न भेत्तव्यं न बोद्धव्यं न श्राव्यं वादिना (नो?) वचः ।
झटिति प्रतिवक्त्व्यं सभासु विजिगीषुभिः ।।

Na Bhethavyam Na Boddhavyam na Sravyam Vadhina (no?) Vacha: I
Jhatiti Prativaktvyam Sabhasu Vijigeeshubihi II

1. சபையில் பண்டிதர்களை வெற்றிகொள்ள விரும்புவோர் வாதம் செய்பவரைக்கண்டு அஞ்சாமல், அவர் சொல்வதைக் கேளாமல், தனக்குத் தோன்றியதை உடனே சொல்லிவிடவேண்டும்.

One who is desirous of winning a debate in the Court of a King need not be afraid of his opponent scholar (this is a applicable to any debate in the present context as well). Nor should he try to listen or understand the points advanced byhis opponent. Spontaneously, he should speak up whatever comes to his mind. That will be the real qualification for winning a debate.

2. असंभ्रमो विलज्जत्वमवज्ञा प्रतिवादिनि ।
हासो राज्ञः स्तवश्चेति पञ्चैते जयहेत्तवः ।।

Asambhramo Vilajjatvamavagna Prativadini I
Haso Ragna: Stavascheti Panchaite Jayahetava: II

பதட்டமின்றி இருப்பது, வெட்கமற்று இருப்பது, எதிர்வாதம் புரிபவரை அவமதிப்பது, அவருடைய வாதத்தை எள்ளி நகையாடுவது, அரசனை புகழ்வது (இங்கு ஆதரிப்பவர் என்று கொள்ள வேண்டும்) ஆகிய இவ்வைந்தும் சபையில் வெற்றி அடையும் பெரும் வழிகள்.

The following are the five essential qualities for winning a debate in the Court of a King - Having patience, giving up all sense of shame, insulting the debating scholar, to laugh at the points advanced by such scholar and finally keep praising the King frequently during the course of the debate. (The content of this verse very much applies to the current times as well.)

3. उच्चैरुद्घोष्य(उच्चैरुद्घुष्य) जेतव्यम् मध्यस्थश्चेदपंडितः ।
पण्डितो यदि तत्रैव पक्षपातोऽधिरोप्यताम् ।।

Ucchairudghoshya Jetavyam Madhyasthascheda Pandita: I
Pandito Yati Tatraiva Pakshapato Adhiropyataam I

3. பட்டிமன்றங்களிலே, நடுவர் அறிஞரில்லை எனில், பெரும் கூச்சலிட்டு அடக்க வேண்டும். அவர் அறிஞர் என்றால் அவர் பாரபட்சம் உள்ளவர் என்று தான் சொன்னதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்க வேண்டும்.

During the course of a debate, the debater should make noise, if the Judge is not a scholar. If the Judge is a learned scholar, the debater should accuse him of partiality; for that will be the surest way to win one's point of view in a debate.

4. लोभो हेतुर्धनं साध्यं दृष्टान्तस्तु पुरोहितः ।
आत्मोत्कर्षो निगमनमनुमानेष्वयं विधिः ।।

Lobho Heturdhanam Saadhyam Drushtaantastu Purohita: I
Aathmothkarsho Nigamanamanumaaneshvayam Vidhi: II

4. நியாய சாத்திரத்தின் விதிபோல் தனக்கு பொருள் கிடைக்குமா என்று அநுமானம் செய்து பார்க்கவேண்டும். பொருள்மீதுப் பற்று இருந்தால் அதை அடைவது எளிது. (இதற்கு புரோஹிதர் உதாரணம்). எனவே, பொருளாசை இருப்பதால் செல்வம் கிடைப்பது சாத்தியமே என்பது தீர்மானம்.

If one has a very strong craving for money, he should analyze and work out the means to earn money. If he has a strong attachment to money, it would be easy for him to get it as in the case of a Priest. Once a priest sets his eyes on money or smells it, he will not give up until he gets it. Therefore, it is to be concluded that if one desires money, hewill get the same.

5. अभ्यास्यं लज्जमानेन तत्त्वम् जिज्ञासुना चिरं ।
जिगीषुणा ह्रियं त्यक्त्वा कार्यः कोलाहलो महान् ॥

Abhyaasyam Lajjamaanena Tatthvam jignyaasuna Chiram I
Jigheeshunaa Hriyam Tyaktvaa Kaarya: Kolahalo Mahan II

5. உண்மை அறிவைத் தேடுபவன், மிகுந்த பணிவுடன் அதை வெகு காலமானாலும் அறிய முற்பட வேண்டும். அதைவிட்டு ஒருவன் விரைவில் வெற்றியடைய விரும்பினால், உடனே வெட்கத்தை விட்டு, சபையில் உரக்க ஆர்பாரித்து தனக்குத் தெரிந்ததைச் சொல்ல வேண்டும்.

One who has sincerity in the acquisition of knowledge, should pursue the same with humility. However, such an effort take would a lot of time. Instead of that, if one aspires to become an eminent scholar very quickly, he should, giving up all sense of shame, loudly proclaim and exhibit his limited knowledge on a given subject.

6. पाठनैर्ग्रन्थनिर्माणैः प्रतिष्ठा तावदाप्यते ।
एवं च तथ्यव्युत्पत्तिरायुषोऽन्ते भवेन्न वा ॥

Paatanairgrantha Nirmaanai Pratishtaa Taavadaapyate I
Evam Cha Tathyavyutpatthiraayushonte Bhavenna Va II

6. ஒருவன் தான் முழுமையாகக் கற்றுத் தேறுமுன்பே, இன்னொருவனுக்கு கற்றுத்தருவதினாலும், நூற்களை இயற்றுவதாலும் புகழ் எய்திவிடலாம். ஆனால் அவனுக்கு அவன் ஆயுட்காலம் முடியும் முன்பே உண்மை அறிவு வருமோ அல்லது வராதோ ?

A person may attain great fame or reputation by teaching others with his incomplete knowledge and he may also compose works with his limited knowledge. It is a most point as to whether he himself will acquire complete knowledge on any subject atleast before the end of his lifetime ?

7. स्तोत्तारः के भविष्यन्ती मूर्खस्य जगतीतले ।
न स्तौति चेत् स्वयं च खं कदा तस्यास्तु निर्वृतिः ॥

Stotaara: Ke Bhavishyanti Moorkhasya Jagatitale I
Na Stauti chet Svayam Cha Kham Kadaa Tasyaastu Nirvrutihi II

7. இவ்வுலகில் மூடரைத்துதிப்பவர் எவர் உளர் ? அம்மூடனும் தன்னைத் தானேத் துதித்து இன்புறும் இன்பத்தை எப்போது பெறுவது. எனவே தன்னைத்தானே அவன் துதி செய்து கொள்ளுகிறான்.

In this world, who will praise an idiot ? When he have will the pleasure of being Praised ? Hence, he takes that Pleasure by praising himself.

8. वाच्यतां समयोऽतीतः स्पष्टमग्रे भविष्यति ।
इति पाठयतां ग्रन्थे काठिन्यं कुत्र वर्तते ।।

Vachyatam Samayoteeta: Spashtamagre Bhavishyati I
Iti Paatayataam Granthe Kaatinyam Kuthra Varthate II

8. ஒரு அரைகுறை ஆசிரியன், மாணாக்கனுக்கு பாடம் சொல்லித்தரும்போது மாணாக்கன் பாடத்தின் கடினமான பகுதியில் ஐயம் எழுப்பினால், நேரம் ஆகி விட்டது எனவும், அந்த ஐயத்திற்கு பொருள், மேலும் படிக்கப் படிக்கத் தானே விளங்கும் என்றும் கூற வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஆசிரியனுக்கும் மாணாக்கனுக்கும், பாடத்தில் கடினமானப் பகுதி என்று இருக்கவே முடியாது.

During the course of teaching, when a student, asks any difficult question to a half baked teacher, such a teacher should evasively reply that it was getting late and if he studied further, the student himself would find answer for his question. (The teacher should not exhibit his ignorance). For such a teacher and student, there could be nothing called difficult part of studies.

9. अगतित्वमतिश्रद्धा ज्ञानाभासेन तृप्तता ।
त्रय शिष्यगुणा ह्येते मूर्खाचार्यस्य भाग्यजाः ।।

AgatitvaMatishraddha Gynaanabhaasena Truptataa I
Traya Sishyagunaa Hyete Murkhacharyasya bhagyajaa: II

9. ஒரு மூட ஆசிரியனின் மாணாக்கனுக்கு மூன்று குணங்களிருக்கும். ஒன்று வேறு நல்ல ஆசிரியர் கிடைக்கா திருத்தல், இரண்டு மாணாக்கனின் அறிவு வேட்கை. மூன்று அந்த அறிவிலி ஆசிரியர் போதனையிலேயே திருப்தியடைதல். என்னே அந்த மூட ஆசிரியனின் பாக்கியமே !

The student of an half-baked teacher will have three qualities. 1) non-availability of a better teacher than the present one. 2) The student may have unquenchable thirst for knowledge and 3) being satisfied with whatever that ignoramus teacher teaches him. How fortunate indeed is such a teacher ?

10. यदि न क्वापि विद्यायां सर्वथाक्रमते मतिः ।
मांत्रिकास्तु भविष्यामो योगिनौ यतयोऽपि वा ॥

Yadi Na kvapi Vidyayam Sarvathakramate Matihi I
Maantrikastu Bhavishyaamo Yogino Yatayopi va II

10. *எவருக்காவது ஏதேனும் ஓர் துறையிலாவது மந்த புத்திக் காரணமாக தேர்ச்சிக் கிடைக்கவில்லை யெனில் அவர்கள் மாந்த்ரிகர்கள் அல்லது யோகிகள் ஆக முடிவு செய்கின்றனர்.*

If, for any chance, a person is not able to succeed in any field of study due to dull intellect, he may decide to become either a magifian or a yogi.

11. अविलम्बेन संसिद्धौ मान्त्रिकैराप्यते यशः ।
विलम्बे कर्मबाहुल्यं विख्याप्यावाप्यते धनम् ॥

Avilambena Samsidhau Maantrikairaapyate Yasha I
Vilambe Karmabahulyam Vikhyaavyaapyate Dhanam II

11. *மாந்த்ரிகர்கள் மந்திர உச்சாரணத்தால் பலன் கிடைத்தால் புகழுடைவர். பலன் கிடைக்க தாமதமானால், பூஜை ஹோமம் முதலிய கிரியைகளை பெரிதாகச் செய்து பொருளீட்டுவர்.*

The magicians will attain great fame, if their incantations give instant results. In case such incantations take time to give results, they will conduct elaborate rituals of puja, fire worshop etc., and through that earn a lot of money. (either way they will stand to benefit whether they succeed or fail in their ritual)

12. सुखं सुखिषु दुखं च जीवनं दुःखशालिषु ।
अनुग्राहयते येषां ते धन्याः खलु मान्त्रिकाः ।।

Sukham Sukhishu dukham cha Jeevanam Dukhasaleeshu I
Anugraahyate Yesham Te Dhanya_ Khalu Maantrikaa: II

12. நன்றாக உள்ளவனிடம் அவனுக்கு மேலும் நன்மைகள் உண்டாகும் என்றும், துன்பப்படுபவர்களிடம் அதை நிவர்த்திச் செய்ய பரிகாரங்கள் செய்தும் பிழைப்பவர்களே பாக்யசாலிகளான மந்த்ரவாதிகள்.

The most fortunate Mantrikaas or magicians are those who advise people who are well-off, that theywill get more wealth through religious rites prescribed by them and to people who are in difficulties they should state that their problems would be solved through rituals advised by them. Such magicians will always load a steady life. How fortunate are they ?

13. यावदज्ञानतो मौनमाचारौ वा विलक्षणः ।
तावन्माहात्म्यरूपेण पर्यवस्यति मान्त्रिके ।।

Yaavadagyaanato Maunamaacharo Va Vilakshna: I
Taavanmahatmyarupena Paryavasyati Maantrike II

13. அறியாமையால் மௌனவிரதம் கடைப்பிடிப்பதும் அதிவிவேகி என்று காண்பித்து ஆசாரத்தை விடுவதும் மிகவும் இயல்பாகவே அமையப் பெற்றவர்கள் மாந்த்ரிகர்கள்.

Keeping a vow of silence on account of ignorance and giving up religious disciplines on account of the fact that they have attained proficiency in their mantra sadhana would be considered as natural traits of such magicians or mantrikas.

14. चारान् विचार्य दैवज्ञैर्वक्तव्यं भूभुजां फलम् ।
ग्रहचारपरिज्ञानं तेषामावश्यकं यतः ॥

Chaaraan Vichaarya Daivagnyairvaktavyam Bhubhujaam Phalam I
Grehachaaraparignyaanam Teshaamaavashyakam Yata: II

14. சோதிடன் அரசனுக்கு பலன் சொல்லும்போது கிரகங்களின் சாரங்களை வைத்து மிக கவனமாகச் சொல்லவேண்டும். (இல்லையெனில் அரச கோபத்திற்கு ஆளாக நேரிடும்) தற்காலத்தில், ஒருவருக்குச் சோதிடம் சொல்லும் முன், அவர் வீட்டுநடைமுறைகளைக் கொண்டு சோதிடர் பலன் உரைப்பர்.

The astrologer giving predictions to the King of the land need to carefully go through the natal charts (planetary movements) before giving his predictions. (otherwise, he may incur the King's wrath). But in this modern age, an astrologer who gives predicition to a man will first find out the day to day

activities of such a man and his house and only then will he give prediction. (If the astrologer gathers before hand all information about the man, there is no need to see his horoscope or planetary movements)

15. पुत्र इत्येव पितरि कन्यकेत्येव मातरि ।
गर्भप्रश्नेषु कथयन् दैवज्ञो विजयी भवेत् ।।

Putra ityeva Pitari Kanyaketyeva Maatari I
Garbhaprasneshu Kathayan Deivagnyo Vijayee Bhaveth II

15. *கர்பமாகவுள்ள பெண்களிடத்து அவர்களுக்கு பிறக்கப்போவது பெண்குழந்தை என்றும் அவர்கள் கணவன் கேட்டால், பிறக்கப்போவது ஆண் குழந்தை என்றும் சோதிடர்கள் உரைத்தால் அவர்கள் வெற்றி பெறுவார்கள்.*

An astrologer will easily suceed in making a prediction if,when asked by a pregnant woman, by saving that she would get a female child and if asked by her husband he shall say that it would be a male child.

16. आयुःप्रश्ने दीर्घमायुर्वाच्यं मौहूर्तिकैर्जनैः ।
जीवन्तो बहुमन्यन्ते मृताःप्रक्ष्यन्ति कं पुनः ।।

Aayu:Prasne deerghamaayur vaachyam mouhootirkair Janai: I
Jeevanvtobahumanyante mrutaa: Prakshyanti kam puna: II

16. *எவரேனும் சோதிடரிடம் ஆயுளைப் பற்றிக் கேட்டால், அவருக்கு நீண்ட ஆயுளிருப்பதாகக் கூற*

கலிவிடம்பனம்-2

வேண்டும். ஏனெனில், உயிருடன் இருப்பவர்களே சோதிடர்களை நாடி அவரிடம் ஆருடம் கேட்டு அதற்கேற்றபடி வெகுமதி அளிப்பார்கள். இறந்தவர்கள் சோதிடரை நாடி சோதிடமா கேட்கப்போகிறார்கள்?

To a person who asks an astrologer as to how long he would live, the astrologer should promptly tell him that he will live a very long life. He should realise that is only persons who are alive would seek him out for his predictions and pay for his services as no dead person would seek out an astrologer.

17. सर्वं कोटिद्वयोपेतं सर्वं कालद्वयावधि ।
सर्वं व्यामिश्रमिव च वक्तव्यं दैवचिन्तकैः ॥

Sarvam kotidvayopetam Sarvam Kaaladvayaavadhi I
Sarvam Vyaamisramiva cha vaktavyam Daivachintakai II

17. ஒரு சோதிடன், சோதிடம் கேட்பவரிடம், அவருடைய கார்யம் கைகூடும் எனவும், கைகூடாமல் போகலாமெனவும் கலந்தே பதில் சொல்லவேண்டும். அவருக்குத் தற்காலிகமாக இல்லையானாலும் பிற்காலத்தில் நன்மை விளையுமென இரு காலங் களையும் இணைத்துப் பலன் கூற வேண்டும்.

An astrologer should give a prediction to the seeker of his advice that the intended action of the seeker possibly may or may not work out. He should state that even if the action does not bear any fruition in the present time, it will work out in future.

18. निर्धनानां धनावाप्तिं धनिनामधिकं धनम् ।
ब्रुवाणाः सर्वथाग्रह्या लोकैर्ज्यौतिषिका जनाः ॥

Nirdhanaanaam Dhanaavaaptim Dhaninaamadhikam Dhanam I
Bruvaanaa: Sarvathaa Graahyaa Lokairjyautishikaa Janaa: II

18. ஒரு சோதிடன், செல்வமற்றவனுக்கு நிறையச் செல்வம் கிடைக்குமெனவும் கூறவேண்டும். செல்வமற்றவுக்கு மேன்மேலும் பொருள் கிடைக்குமெனவும் கூறவேண்டும். அவ்வாறுச் சொல்லும் சோதிடனே மக்களால் போற்றப்படுகிறான்.

An astrologer should give prediction to a poor man that he would become rich and to a rich man that he would become richer. Only such an astrologer is respected by the people.

19. शतस्यलाभे ताम्बूलं सहस्त्रस्य तु भोजनम् ।
दैवज्ञानमुपालम्भो नित्यः कार्यविपर्यये ।।

Sathasyalaabhe Taambulam Sahasrasya Tu Bhojanam I
Daivagyaanamupaalambho Nitya: Kaaryaviparyaye II

19. ஒரு சோதிடனுக்கு அவனுடைய ஆருடம் நூறு மடங்கு பலித்தால் வெற்றிலைப்பாக்கும் ஆயிரம் மடங்கு பலித்தால் சாப்பாடும், ஆருடம் பொய்த்தால் நிந்தையும் பரிசாக எப்போதும் கிடைக்கும்.

If the prediction of an astrologer comes true 100 times, he will be rewarded with betal leaf (as a mark of respect), if it has efficacy of 1000 times, he will be honoured with a grand feast. However, if for some reason, his prediction fails, he will receive criticism as his reward.

20. अपिसागरपर्यन्ता विचेतव्या वसुंधरा ।
देहो ह्यरत्निमात्रोऽपि नास्ति दैवज्ञवर्जितः ।।

Apisagaraparyantaa Vichetavyaa Vasundaraa I
Desho Hyaratnimaatropi Nasti Daivagnavarjita: II

20. கடலின் எல்லைவரையுள்ள நிலப்பரப்பு முழுவதும் தேடினாலும் ஒரு சிறு இடைவெளிக்கூட இடமில்லாமல் எங்கும் சோதிடர்கள் காணப்படுவார்கள்.

In the vast expanse of this earth which has only the ocean as its border, astrologers will be seen everywhere on the earth (they will fill the entire landscape even without a small gap).

21. वारान्केचिद्ग्रहान्केचित्केचिदृक्षाणि जानते ।
त्रितयं ये विजानन्ति ते वाचस्पतयः स्वयम् ।।

Vaaraan Kechit Grahaankechit Kechidrukshaani Jaanate I
Tritayam ye Vijaananti Tevaachaspataya: Svayam II

21. இக்கலியில், பல சோதிடர்கள், வாரங்களையும், கிரகங்களையும், நட்சத்திரங்களையும் மட்டுமே அறிந்த பண்டித சிகாமணிகளாக விளங்குவர். இவ்வனைத்தையும் ஒருங்கே அறிந்த சோதிடர்களை காண்பது அரிது. அவர்களே நாவன்மைப் படைத்த அறிஞர்களாக விளங்குகிறார்கள்.

Amongst the astrologers, some know only the names of the weeks, some only know the names of the planets and some only know the names of the stars and yet would shine as great scholars. But the astrologers who know all the above will shine as lords of astrology (For such astrologers would be few and very rare to come across)

22. नैमित्तिकाः स्वप्नदृशो देवतोपासका इति ।
निसर्ग शत्रवः सृष्टादैवज्ञानाममीत्रयः ।।

Naimithrikaa: Svanpadrusho Devatopaasakaa iti I
Nisarga Shatrava: Srushtaa Daivagyaanaamameetraya: II

22. *சோதிடர்களுக்கு இயற்கையாகவுள்ள எதிரிகள் மூவர் யாரெனில் சகுனம் பார்த்துக் குறிச்சொல்பவர்கள். சொப்பனம் குறித்துக்குறிச் சொல்பவர்கள். தேவதையை உபாசித்து ஆருடம் சொல்பவர்கள்.*

Astrologers have three natural enemies - those who predict on the basis of omen, those who predict basis of on the dreams and lastly those who give predict by propitiating Gods and Goddesses.

23. स्वस्थैरसाध्यरोगैश्च जन्तुभिर्नास्ति किंचन ।
कातरा दीर्घरोगाश्च भिषजां भाग्यहेतवः ।।

Svastairasaadhya rogaischa Jantubhirnaasti Kinchana I
Kaataraa Dheergarogaascha Bhishajaam Bhagyahetava: II

23. *ஒரு மருத்துவருக்கு ஆரோக்கியமாக உள்ளவர்களாலும், தீர்க்க முடியாதப் பிணி உள்ளவர்களாலும் ஒரு பயனுமில்லை. பிணிகளைக் கண்டு பயப்படுபவர்களு, நீடித்தப் பிணி உள்ளவர்களும் மருத்துவர்களின் பாக்கியத்தால் கிடைக்கப்படுகின்றனர்.*

Persons who are very healthy or who have incurable diseases are of no use to any physician. The persons who are mortally scared of any disease or who have terminal diseases are the prized possessions of a physician obtained due to the merits of his past births.

24.नातिधैर्यं प्रदातव्यं नातिभीतिश्च रोगिणि ।
नैश्चिन्त्यान्नादिमे दानं नैराश्यादेव नान्तिमे ।।

Naatidhairyam Pradaatavyam Naati Bheethischa Rogini I
Naischintyaannaadime daanam Nairaashyadeva Naantime II

24. ஒரு மருத்துவன் நோயாளிகளுக்கு அதிக தைரியத்தைக் கொடுக்கக் கூடாது. அவ்வாறு கொடுத்தால், அவர்கள் மருத்துவனை அலட்சியம் செய்து பணம் கொடுக்க மறுப்பர். அதேபோல் அவர்களை நோயின் காரணமாக அதிகம் பயமுறுத்தினால் அந்நோயாளிகள் விரக்தி அடைந்து பணம் கொடுக்க மறுப்பர்.

A physician should not give excessive courage to sick patients. If they do, then those patients would desert him and avoid giving him his fees. Similarly, if the physician scares a patient in the name of a disease, then the patients may avoid him out of dejection and not pay him up.

25.भैषज्यं तु यथाकामं पथ्यंतु कठिनं वदेत् ।
आरोग्यं वैद्यमाहात्म्यादन्यथात्वमपथ्यतः ।।

Bhaishjyamtu Yathaakaamam pathyamtu Katinam vadet I
Aarogyam Vaidyamaahaatmyaadanyathaatvamapathyata: II

25. மருத்துவன் ஒரு நோயாளிக்கு தன் மனம் போனபடி ஏதாவது ஒரு கடினமான பத்திய முறையைக் கூற வேண்டும். அதனால் ஆரோக்கியம் உண்டானால் பத்தியத்தினால் என்றும் நோய் குணமாகவில்லை என்றால் பத்தியம் சரியாகக்கடைப்பிடிக்கவில்லை. என்றும் கூறிக்கொள்ள வேண்டும்.

A Physician should give a very difficult prescription to his patient, for a given discase, as it appears in his mind. If the disease gets cured the Physician should attribute the cure to the suggested remedy; if for some reason, the disease is not cured, he should maintain that it is due to the patient not following the prescription properly.

26. निदानं रौगनामानि साम्यासाम्ये चिकित्सितम् ।
सर्वमप्युपदेक्ष्यन्ति रोगिणः सदने स्त्रियः ।।

Nidaanam Roganaamaani Saamyaasaamye Chikitsitam I
Sarvamapyupadekshyanti Rogina: Sadane Striya: II

26. *நோயாளியை குணப்படுத்த மருத்துவன் வந்தால் அங்குள்ள பெண்கள் அவனுக்குள்ள நோயைப் பற்றியும் அதன் பெயரையும் அது வந்த காரணங்களையும் அதற்கான குணப்படுத்தும் முறையை அந்த மருத்துவனுக்கு உபதேசிப்பர்.*

If the Physician comes home to treat the patient, the ladies in the house would educate him about the disease, why it came to the patient and how it should be cured etc.

27. जृम्भमाणेषु रोगेषु म्रियमाणेषु जन्तुषु ।
रोगतत्त्वेषु शनकैर्व्युत्पद्यन्ते चिकित्सकाः ।

Jrumbhamaaneshu Rogeshu Mriyamaneshu Jantushu I
Rogataveshushanakair Vyutpadhyante Chikitsakaa: II

27 . *சில மருத்துவர்கள் தங்களுடைய நீண்ட வைத்திய முறையினால் நோயாளிகளின் நோய்*

அதிகரிக்கும்போதும் அல்லது அவர்கள் மரணம் அடையும் பொழுதோ, அந்த நோயின் குணதிசயங்களை அறிந்துகொள்கின்றனர்.

Some physicians through their prolonged treatment of a disease either at the time when the disease intensities in the patient or when the patient finally dies. In other words, they learn the real nature of disease only at the cost of the life of a patient.

28. प्रवर्तनार्थमारम्भे मध्येत्वौषधहेतवे ।
बहुमानार्थमन्ते च जिहीर्षन्ति चिकित्सकाः ।।

Pravartanaarthamaarambhe Madhyetvaushadha Hetave I
Bahumaanaarthamante cha jiheershanti Chikitsakaa: II

28. நோயாளிகளிடமிருந்து மருத்துவர்கள் முதலில் நோயைக் குணப்படுத்தவும் நடுவில் மருந்திற்காகவும் கடைசியில் வெகுமானம் என்றும் பணத்தைப் பறிக்க முயல்வர்.

The Physicians try to fleece money from the patients intially in the name of treatment, then during the course of the treatment for medicines and finally towards their fees.

29. लिप्समानेषु वैद्येषु चिरादासाद्य रोगिणाम् ।
दायादाःसंप्ररोहन्ति दैवज्ञा मान्त्रिका अपि ।।

Lipsamaaneshu Vaidhyeshu Chiraadaasaadhya roginaam I
Dayaadaa: Samprarohanti Daivagnaa Maantrikaa api II

29. நீண்டகாலம் எதிர்பார்த்து, நோயாளிகளை அடைந்து அவர்களிடமிருந்து ஒரு மருத்துவன் பணம் பறிக்க முயலும்போது, அவனுக்கு பங்காளிகளாக முறையே சோதிடனும் மாந்திரிகர்களும் முளைக்கின்றனர்.

After a lot of perseverance and expectation, when a Physician gets a Patient and attempts to fleece him, the astrologers and magicians suddenly appear as competitors to him, to wrest the money from the patient.

30. रोगस्योपक्रमे सान्त्वं मध्ये किंचिद्धनव्ययः ।
शनैरनादरःशान्तौ स्नातौ वैद्यं न पश्यति ।।

Rogasyopakrame Saantvam Madhye Kimchiddanavyaya:I
Shanairanaadara: Shaantau Snaato Vaidhyam Na Pasyati II

31. ஒரு நோயாளி நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும் பொழுது மருத்துவனிடம் மிகவும் நயமாக பேசுவான். நோயின் நடுவில் அவன் பொருட்டு சிறிது பணம் செலவிடுவான். நோய் குணமாகி நீராடியபிறகு அம்மருத்துவனைப் பார்க்கவே மாட்டான்.

When a person is sick, initially he tactfully (reluctantly) interacts with the physician and after a while he spends some money towards medication. Once he is totally cured of the disease, he will never see that physician afterwards, for fear of being robbed of his money (he does not set his foot in the direction of the physician)

31. दैवज्ञत्वं मान्त्रिकता भैषज्यं चाटुकौशलम् ।
एकैकमर्थलाभाय द्वित्रियोगस्तु दुर्लभः ।।

Daivagnyatvam Maantrikataa Bhaishajyam Chaatukaushalam I
Ekaikamartha Laabhaya Dvitriyogastu Durlabha: II

31. **சோதிடம் மாந்திரிகன், மருத்துவன், மிக சாதுர்யமாக பேசுதல் இவை யாவும் பொருளீட்டும் முறைகள். இவற்றுள் இரண்டு அல்லது மூன்றும் ஒருவனிடம் இருப்பது துர்லபம்.**

Being an astrologer, magician, physician or a person with a gift of gab, all these are money making ways. Of these, it is very rare to come across one who has two or more of these qualifications.

32. अनृतं चाटुवादश्च धनयोगो महानयम् ।
सत्यं वैदुष्यमित्येष योगो दारिद्रयकारकः ॥

Anrutam chatuvaadascha Dhanayogo Mahaanayam I
Satyam Vaidushyamityesha Yogo Daaridrayakaaraka: II

33. **பொய் பேசுதல், பிறர் மயங்கப் பேசுதல், இவை செல்வம் அடையும் யோகம் ஆகும். சத்தியம், பெரிய பண்டிதனாக இருத்தல் இவையிரண்டும் தரித்திரம் என்னும் யோகம்.**

Uttering lies, speaking in an enticing way are the ways to become rich. Being honest and a very big scholar are the sure passport to poverty.

33. कातर्यं दुर्विनीतत्वं कार्पण्यमविवेकिताम् ।
सर्वमार्जन्तिकदयः शालीनांमुष्टिकिंकराः ॥

Kaataryam Durvineetatvam KaarpanyamaVivekitaam I
Sarvamaarjantikavaya: Shaalinaam Mushtikimkaraa: II

33. ***சில கவிகள், கேவலம் பச்சை காய்கறிகளின் பொருட்டு (வயறு வளர்க்கும் பொருட்டு) ஒருவனின் கெட்ட குணங்களைப் பாடிப் புகழ்வதால், அவனுடைய கர்வம், பயம், கஞ்சத்தனம் விவேகமின்மை முதலியவற்றை , அக்கவிகளே துடைத்து விடுகின்றனர்.***

Sychopantic poets r the sake of livelihood (for the sake of earning enough for bare necessities) glorify the bad qualities of a man. In that process they themselves rub off the weaknesses of that person, such as fear, miserliness, ego and ignorance.

34. न कारणमपेक्षन्ते कवयः स्तोतुमुद्यताः ।
किंचिदस्तुवतां तेषां जिह्वा घुरुघुरायते ॥

Na kaaranamapekshante Kavaya: Stotumudyataa: I
Kinchidastavataam Teshaam JihvaamGhurughuraayate II

34. ***துதிபாடும் கவிகள் ஒரு காரணத்தையும் எதிர்ப்பார்ப்பதில்லை. சில காலம் அவர்கள் யாரையும் துதிக்கவில்லை எனில் அவர்கள் நாக்கு துருதுருக்கும்.***

Sychopantic poets praise others without have any reason. For some time, if they do not praise any one their tongues will have an itching sensation.

35. स्तुतंस्तुवन्ति कवयो नस्वतोगुणदर्शिनः ।
कीटः कश्चिदलिर्नाम कियती तत्र वर्णना ॥

Stutamstuvanti Kavayo Nasvatogunadarshina I
Keeta: Kaschidalirnaama Kiyatee Tatra Varnanaa II

35. ***கவிகள் ஏற்கனவே ஒருவன் துதி செய்ததைப் பற்றியே துதி செய்கின்றனர் அன்றி தாமாகவே புதிதாக***

எதையும் பாடுவதில்லை. வண்டு ஒரு சிறு புழுவாக இருப்பினும், அதைப் பற்றி பாடாத கவிகளே இல்லை.

Poets always glorify what others had already glorified and they do not speak about any new subject. Even though a bee is a small creature, there is not a single poet who has not sung about it (The poet Sri Neelakanta Dikshitar, derides poets who are devoid of imagination and originality).

36. एकैव कवितापुंसां ग्रामायाश्वाय हस्तिने ।
अन्ततोऽन्नाय वस्त्राय ताम्बूलाय च कल्पते ।।

Ekaiva Kavitaapumsaam Graamaayaashvaaya Hastine I
Antatonnaaya Vastraaya Taambulaaya cha Kalpate II

36. இவ்வுலகில் மனிதர்களுக்கு கவிதை இயற்றுவது என்பது பெயரைப் பெறுவதற்கும், யானையையும் குதிரையையும் பெறுவதற்கும், இல்லாவிடில் உணவு, உடை, தாம்பூலம் பெறுவதற்கு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது

In this world, poems are composed for gaining popularity, or getting patronage from a rich man or king - either an elephant or horse etc.; in the absence of these, for getting only food, clothes,betel leaves etc., (it is traditional custom to honour scholars and poets with betel leaves along with rich gifts after rich repast).

37. शब्दाख्यमपरं ब्रह्म संदर्भेण परिष्कृतम् ।
विक्रियते कतिपयैर्वृथान्यैर्विनियुज्यते ।।

Shabdaakhyamaparam Brahma Samdarbhena Parishkrutam I
Vikriyate Katipayairvruthaanyair Viniyujyate II

37. *ஒருவருக்கு இலக்கண, சொற்சுவையுடன் கூடிய வாக்கு வன்மை அமையப் பெற்றும், அவர் அதை தீய வழியில் விரயம் செய்கின்றனர். இன்னும் சிலர் தவறானப் பாத்திரத்தில் கொடுத்துவிடுகின்றனர்.*

Alhough endowed with poetic excellence and felicity of expressions of language, a poet fritters away the same in a wrongful way or uses the same for praising undeserving persons (ie. singing the glory of undeserving people)

38. वर्णयन्ति नराभासान्वाणीं लब्ध्वापि येजनाः ।
लब्ध्वापि कामधेनुं ते लाङ्गलेविनियुञ्जते ।।

Varnayanti Naraabhaasaan Vaanim Labdvaapiye Janaa: I
Labhvaapi Kaamadhenum Te Laangale Viniyuiyate II

38. *எவர்கள், வாணியின் அருள்பெற்றும் நல்ல கவித்துவம் பெற்றும், அதைக்கொண்டு கீழ்த்தரமான மக்களைத் துதிக்கின்றனரோ, அவர்கள் காமதேனுவைப் பெற்றும் அதை உழுவதற்கு பயன்படுத்துவர் போலாவர். (காமதேனு அடைந்தால் நாம் விரும்பியதையெல்லாம் அது அருளும். மாறாக அதை நிலத்தை உழ பயன்படுத்தினால் நஷ்டம் யாருக்கு?)*

Those poets who, inspite of being endowed with poetic excellence with the grace of Goddess of knowledge, use that gift for praising underserving lowlypeople, are like those who, though endowed with Kamadhenu, the wish yielding cow, use it for ploughing the field. (Kamadhenu is a wish yielding cow which will fulfil all desires of a person if prayed to. Instead of that, if he uses it for ploughing the field whose lossit is ?)

39. प्रशंसन्तो नराभासान्प्रलपन्तोऽन्यथान्यथा ।
कथं तरन्तुकवयः कामपारम्यवादिनः ।।

Prashamsanto naraabhasan Pralapanto anyathaanyathaa I
Katham Tarantukavaya: Kaamapaaramyavaadina: II

39. சில கவிகள், முகஸ்துதி செய்யும் பொருட்டு, மிக கீழ்தரமான மக்களையும். பொருளாசைக் கொண்டு துதிக்கின்றனர். இவர்கள் எவ்வண்ணம் ஆசைக் கடலைக் கடக்கப் போகின்றார்கள்.

Some poets, out of sycophancy, sing the glory of lowly people for the sake of earning money. How are these people going to cross the ocean of desires ?

40. यत्संदर्भे यदुल्लेखे यद्व्यङ्ग्ये निभृतं मनः ।
समाधेरपि तज्ज्यायः शंकरो यदि वर्ण्यते ।।

Yatsamdarbhe Yadullekhe Yedvyangye Nibhrutam Mana: I
Samaadherapi Tajjyaaya: Shankaro Yadi Varnyate II

40. ஒரு கவி வர்ணிக்கும் பாடலின் கற்பனையிலோ, நிகழ்ச்சியிலோ அல்லது அதன் உட்பொருளிலோ, மனம் அசைவற்று நிற்குமானால், மேலும் பகவான் ஸ்ரீ சங்கரன், அதன் கருவாக (பாட்டுடைத் தலைவனாக) அமைந்துவிட்டால், அந்த நிலை சமாதி நிலையை விட உயர்ந்தது.

If one's mind is absorbed deeply in the composition and description of poetry and if Lord Shiva happens to be the object

of such poetry, that state will indeed be a state better than the real state of Samadhi, the blissful state.

41. गृहिणी भगिनी तस्याः श्वशुरौ श्याल इत्यपि ।
प्राणिनां कलिना सृष्टाः पञ्च प्राणा इमेऽपरे ।।

Gruhini Bhagini Tasyaa: Svashurau Shyaala Ityapi I
Praaninaam Kalina Srushtaa: Pancha Pranaa ImeSPare II

41. நான்முகன் மனிதர்களுக்கு ஐந்து பிராணன்களை அளித்துள்ளான். அதைத் தவிர கலிப்புருடன் மக்களுக்கு கலியில் மற்றுமோர் ஐந்து உயிர்களை அளித்துள்ளான். அவை முறையே மனைவி , அவள் சகோதரி, சகோதரன், மாமியார், மாமனார் முதலியோர்.

Lord Brahma, the creator has granted to human beings. In addition to this Kali purusha (the Lord of Dark Age, Kali) has granted five more pranas namely, wife, her sister, father-in-law, mother-in-law.

42. जामातरो भागिनेया मातुला दारबान्धवाः ।
अज्ञाता एव गृहिणां भक्षयन्त्याखुवद् गृहे ।।

Jamaataro Bhaagineyaa Maatulaa Daarabhaandvaa: I
Agnyaataa Eva Gruhinaam Bhakshayantyaakhuvad gruhe II

42. ஒருவர் வீட்டில் அவருடைய மருமகன், உடன்பிறந்தவர்களின் பிள்ளைகள், மாமாவின்

பிள்ளைகள், மனைவியின் உறவினர்கள் ஆகியோர் அவர் அறியாமலேயே எலிகள் போலச் சுரண்டித் தின்பர்.

In one's own house, his son-in-law, nephews, cousins, wife relatives will eat slowly into his weath like rats without his knowledge.

43. मातुलस्य बलं माता, जामातार्दुहिता बलम् ।
श्वशुरस्य बलं भार्या, स्वयमेवातिथेर्बलम् ।।

Maatulasya Balam Mata, Jaamaaturduhitaa Balam I
Svashurasya Balam Bharya, Svayameva atither Balam II

43. ஒருவன் வீட்டில் வசிக்கும் மாமனுக்கு, அவன் தாய் (அவ்வீட்டுத்தலைவி, அம்மானுடைய சகோதரி) பக்கபலம். அவனுடைய மாப்பிள்ளைக்கு தன் பெண் பக்க பலம். மாமனாருக்கு அவன் மனைவி பக்கபலம். அவனுடைய வீட்டு விருந்தாளிக்கு அவனே பக்க பலம்.

For one's own maternal, who has come to stay with him, his mother will be the strength (as she will automatically take care of her brother), for one's son-in-law, his daughter (as she will take of her husband) will be the strength, for his father-in-law, his wife (as she will take care of her father) and to a guest he himself is the strength .

44. जामातुर्वक्रता तावद् यावच्छ्यालस्य बालता ।
प्रबुध्यमाने सारल्यं प्रबुद्धेऽस्मिन् पलायनम् ।।

Jaamaaturvakrataa Taavad Yaavacchyaalasya Baalataa I
Prabudhyamaane Saaralyam Prabudhessmin Palaayanam II

44. ஒருவன் மைத்துனன் பாலகனாக உள்ள வரையில், அவனுக்கு வக்ர குணங்கள் இருக்கும். அம்மைத்துனன், குடும்பச் சுமையை ஏற்கும்பொழுது, அம்மாப்பிள்ளை குணம் மாறும் கடைசியில், மைத்துனன் தன்னிலை உணர்ந்தவுடன், மாப்பிள்ளை மாமனார் வீட்டைவிட்டு தானே ஓடிவிடுவான்.

So long as his brother-in-law is child and innocent, a son-in-law will be cunning and smart, but he will change when his brother-in-law starts seeing through his mischiefs. He will finally will run away from that house, when his brother-in-law starts exposing him.

45. भार्या ज्येष्ठा शिशुः श्यालः श्वश्रूः स्वातन्त्र्यशालिनी ।
श्वशुरस्तु प्रवासीति जामातुर्भाग्यधोरणी ।।

Bharya Jyeshta shishu: Shyaala: Shvashru: Svaatantrya Shaalini I
Shvashurastu Pravaasiti Jaamaaturbhagyadhorani II

45. ஒருவனுடைய மனைவி, அவன் மாமனார் வீட்டின் மூத்தப்பெண்ணாகவும், அவன் மைத்துனன் சிறுவனாகவும், அவன் மாமியார் தானே வீட்டுப் பொறுப்புகளை சுமப்பவளாகவும், மாமனார் நீண்ட பயணம் சென்றவராகவும் இருந்து விட்டால், அம்மனிதனே பாக்யசாலி ஆவான்.

Only that son-in-low is lucky, whose wife is eldest child in his wife's family, his brother-in-law is a small child, his mother-in-law acts independently and father-in-law has gone on a long voyage or tour.(Such a son-in-law, can rule that house to his heart's delight)

46. भूषणैर्वसनैः पात्रैः पुत्राणामुपलालनैः ।
सकृदागत्य गच्छन्ती कन्या निर्मार्ष्टि मन्दिरम् ।।

Bhushanairvasanai Paatrai: Putraanaamupalaallanai: I
Sakrudaagatya Gacchanti Kanya Nirmaarshti Mandiram II

46. தன் தந்தை வீட்டுக்கு வந்து செல்லும் பெண் அங்கிருந்து அவள் கொண்டுபோகின்ற ஆடை ஆபரணங்களாலும் குழந்தைகளுக்குரிய சாமான்கள் மூலம் அவ்வீட்டையே துடைத்து விடுகிறாள்.

When a married woman visits her father's place, she almost empties up that house by taking with her, the rich clothes, ornaments and other things for the childern.

47. गृहिणी स्वजनं वक्ति शुष्काहारं मिताशनम् ।
पतिपक्ष्यांस्तु बह्वाशान् क्षीरपांस्तस्कारानपि ।।

Gruhini Svajanam Vakti Sushkaahaaram Mitaashanam I
Patipaksyaamstu Bahvaashaan ksheerapamstaskaraanapi II

47. ஒரு இல்லத்தரசி, தனது பிறந்த வீட்டார் வந்தால் அவர்கள் எளிமையான ஆகாரம் உண்கிறார்கள் என்றும், தன் புகுந்த வீட்டார் வந்தால் அவர்கள் பால் தயிரை குடித்து விட்டார்கள் என்றும், உணவுப் பண்டங்களை திருடி விட்டனர் என்றும் கூறுகின்றாள்.

A housewife aways complains that when her own people visit the house, they have simple foodwhereas when her husband's

relatves visit, they always eat all rich food including healthy milk, curd etc. and that they also steal the food items when they go back.

48. भार्ये द्वे पुत्रशालिन्यौ भगिनी पतिवर्जिता ।
अश्रान्तकलहो नाम योगोऽयं गृहमेधिनाम् ।।

Bhaarye dve putrashalinyau Bhagini Pativarjitaa I
Ashraantakalaho Nama YogoSyam Gruhamedhinaam II

48. சில குடும்பங்களுக்கு ஓய்வற்ற சண்டை யோகம் என்னும் யோகம் அமைவதுண்டு. எப்படியெனில், அவர்களுக்கு இரு மனைவியர். இருவருக்கும் குறைவற்ற குழந்தைகள். அவருடையக் கூட பிறந்தவள் விதவையாகவோ கணவனால் கைவிடப்பட்டு அவர்கூட வசித்து வந்தால் அவ்வகை யோகம் அமைவதுண்டு.

Some householders have a yoga or luck called " endless fighting yoga or luck". They are blessed with this yoga when they have two wives and a sister who is either a widow or divorcee, and all these live together in the same house.

49. द्वे भार्ये बहवः पुत्रा दारिध्रियं रोगसंभवः ।
जीर्णो च मातापितरावेकैकं नरकाधिकम् ।।

Dve Bharye Bahava: Putraa Daridhriyam Rogasambhava I
Jeernau cha Matapitararaavekaika Narakaadhikam II

49. இரு மனைவியர் மக்கள் பலர். வறுமை, நோயால் அவதி, வயது முதிர்ந்த பெற்றோர். இவை ஒவ்வொன்றும் ஒருவர்க்கு அமைந்தால் அதுவே நரகவேதனையாகும்.

A person who has two wives, countless children, poverty, suffering due to disease and aged parents, will undergo suffering that is equivalent to hell.

(Verses from 41 to 49 must have been composed by the poet keeping in view the social structure that was prevalent during his time when polygamy was common, and joint family system prevalent everywhere unlike nucleus structures of families of the present times)

50. स्मृते सीदन्ति गात्राणि दृष्टे प्रज्ञा विनश्यति ।
अहो महदिदं भूतमुत्तमर्णाभिशब्दितम् ॥

Smrute Seedanti Gaatraani Drushte Prangya Vinasyati I
Aho Mahadidam Bhutamutthamarnabhi Shabditam II

50. ***கடன்காரன் என்னும் ஒரு பெரிய பூதத்தை நினைத்த அளவில் ஒரு கடன்பட்டவருடைய குடல்கள் நிலைக்குலைந்து விடுகின்றன. அவனைப் பார்த்தவுடன் புத்தித் தடுமாறி நாசமடைந்து விடுகின்றது என்ன விந்தையிது ?***

A debtor is mortally shaken to his core at the very thought or mention of the name of a creditor like the mention of a ghost. At the very sight of the creditor, his entrails are drawn out. What a wonder ?

51. अन्तकोऽपि हि जन्तूनामन्तकालमपेक्षते ।
न कालनियमः कश्चिदुत्तमर्णस्य विद्यते ।।

Antakoऽpi hi Jantunaamantakaalamapekshate I
Na Kaalaniyama: Kaschiduttamarnasya Vidhyyate II

51. யமதர்ம ராஜன் ஒரு ஜந்துவினுடைய முடிவு வரை காத்திருந்து பிறகே உயிரைப் பறிக்கிறார். ஆனால் ஒரு கடன்காரன் ஒரு கால நியமம் இன்றியே கடன் வாங்கியவனின் உயிரைப் பறிக்கிறான்.

The God of death, Lord Yamadharma, always waits for the last moment of a creature's scheduled time before he takes out the life of that creature (human beings and other creatures) But a Creditor, takes out the life of a debtor at any point of time.

52. न पश्यामो मुखे दंष्ट्रां न पाशं वा कराञ्चले ।
उत्तमर्णमवेक्ष्यैव तथाप्युद्विजते मनः ।।

Na Pashyaamo Mukhe Damshtraam Na Paasham Va Karaanchale I
Uttamarnamavekshyaiva Tataapyudvijate Mana: II

52. யமதர்மனைப் போல் ஒரு கடன் கொடுத்தவனின் முகத்தில் கோரைப்பற்களையும் கையில்

பாசக் கயிற்றையும் பார்க்க முடியாது. இருப்பினும் அவனைக் கண்டவுடனேயே கடன் வாங்கியவனின் மனம் குலை நடுங்குகிறது.

As in the care of Lord of death one may not find protruding teeth and noose in the case of a Creditor. Yet a debtor's mind trembles at the very sight of a creditor.

53. शत्रौसान्त्वंप्रतीकारःसर्वरोगेषुभेषजम् ।
मृत्योर्मृत्युंजयध्यानं दारिद्रये तु नकिंचन ।।

Shatrau Saantvam Pretikaara: Sarvarogheshu Bheshajam I
Mrutyormrutunjaya Dhyanam Daaridraye tu Na Kinchana II

53. ஒரு பகைவனை அவனை திருப்திச் செய்து சமாதானப்படுத்தி விடலாம் எல்லாப் பிணிகளுக்கும் மருந்தும் உண்டு. இறக்காமல் இருக்க ம்ருத்யுன்ஜயரைத் தியானித்து நீண்ட ஆயுள் பெறலாம். ஆனால் வறுமையை தடைச் செய்யும்வழி என்பது ஒன்றுமேயில்லை.

A person can make peace with an enemy by pleasing him. For all the diseases, it is possible to find medicines in the world; in order to live a long healthy life, Lord Shiva can be worshipped. But there is nothing in this world that could remove the Poverty.

54. शक्तिं करोति संचारे शीतोष्णे मर्षयत्यपि ।
दीपयत्युदरे वह्निं दारिद्र्यं परमौषधम् ।।

Shaktim Karoti Samchare Sheetoshne marshayatyaapi I
Deepayatyudarevahnim Daridryam Paramaushadham II

54. வறுமை பலயிடங்களில் ஓடித்திரிவதின் மூலம் உடலுக்கு நல்ல சக்தியைத் தருகின்றது. குளிரையும்

வெய்யிலையும் தாங்கச்செய்கின்றது. வயிற்றில் நன்கு ஜீரணிக்கும் நெருப்பை வளர்க்கின்றது. எனவே வறுமையே சிறந்த மருந்தாகும்.

When on account of to poverty, a person is forced to roam from place to place, his body gets good energy. It enables him to withstand the cold and the heat. It increases the fire of digestion in the stomach. Hence, poverty is the best medicine.

55. गिरंस्खलन्तीं मीलन्तीं दृष्टिं पादौ विसंस्फुटौ ।
प्रोत्साहयति याञ्चायां राजाज्ञेव दरिद्रता ।।

Giramsskhalantiim Milantiim Drushtim Padau Visamsphutau I
Protsaahayati Yaanchaayaam Rajagnyeva daridrataa II

55. ***வறுமையுடையவன் நாக்கில் வார்த்தைகள் குழறித் தடங்குகின்றன. கண்கள் மூடுகின்றன. கால்கள் நடந்து புண்படுகின்றன. அப்பொழுது வறுமை என்னும் அரசன் அவனைப் பிச்சையெடுக்க ஏவுகின்றான்.***

Due to extreme poverty, the tongue of a poor man babbles and the words the warble out. His eyes close on their own.The feet are rendered sore through continous roaming. At that time, the king named Poverty, prods him to take to begging.

56. जीर्यन्ति राजविद्वेषा जीर्यन्त्यविहितान्यपि ।
आकिंचन्यबलाढ्यानामन्ततोऽश्मापि जीर्यति ।।

Jeeryanti Raajavidveshaa Jeeryantya Vihitaanyapi I
Aakinchanya Balaadyaanaamantatosmaapijeeryati II

56. ***வறுமையுற்றவனுக்கு அரசனால் ஏற்படும் தீமைகளும் ஜீரணமாகி விடும் செய்யத் தகாதவைகளை***

அவன் செய்தாலும் அவையும் ஜீரணமாகிவிடும். கடைசியில், பசியின் காரணமாக கல்லை உண்டால் அவையும் செரித்துவிடும்.

A man reduced to poverty (a poor man), will be able to digest the wrongs done to him by a King. Even if he indulges in heinous acts (crimes), those acts will also be digested. Ultimately, if he eats stones, due to extreme poverty, even those will get digested.

57. नास्य चोरा न पिशुना न दायादा न पार्थिवाः ।
दैन्यं राज्यादपि ज्यायो यदि तत्त्वं प्रबुध्यते ।।

Naasya choraa Na pishunaa Na Daayaadaa Na Parthivaa: I
Dainyam Rajyaadapi Jyaayo yaditatvam Prabudhyate II

57. வறுமையினால் கள்வர் பயமில்லை. கோள் சொல்பவர்களோ பங்காளிகளோ கிடையாது. அரசருடைய பயமும் இல்லை. எனவே, இவ்வுண்மை என்னும் பிரம்மத்தை அறியப் பெற்றால், அம்மனிதனுக்கு வறுமை என்பது அரசினும் உயரியது.

Due to poverty, there is no fear of thief, tale bearers or traitors or even ruler. Hence, one who understands this God of Supreme Truth, will consider Poverty even superior to a King.

58. प्रकाशयत्यहंकारं प्रवर्तयति तस्करान् ।
प्रोत्साहयति दायादान्लक्ष्मीः किंचिदुपस्थिता ।।

Prakaashayat Ahamkaram Pravartayati Taskaraan I
Protsaahayati Daayaadaanlakshmi Kinchidupasthitaa II

58. ஒரு செல்வந்தனிடமுள்ள செல்வமே அவனிடமுள்ள அஹங்காரத்தை வெளியே கொண்டு வந்துவிடும். செல்வமே திருடர்களை திருடத் தூண்டுகிறது. அவனுடைய பங்காளிகளும் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகின்றனர்.

The ego of a rich man would come out in the open, on its own. That will impel the thieves to steal his wealth. His own relatives will become very happy and stake a claim on his wealth.

59. विडम्बयन्ति ये नित्यं विदग्धान् धनिनो जनाः ।
त एव तु विडम्ब्यन्ते श्रिया किंचिदुपेक्षिताः ।।

Vidambayanti Ye Nityam Vidagdhaan Dhaninojanaa: I
Ta eva tu vidambyante sriyaakinchidupekshitaa: II

59. செல்வந்தர்கள், செல்வச்செருக்குற்று ஏழைகளை எப்பொழுதும் இகழ்கின்றனர். ஆனால் அவர்களே பின்னர் திருமகளால் புறக்கணிக்கப்பட்டு, ஏழைகளால் இகழப்படுகின்றனர்.

The rich people puffed up with pride of their wealth, always insult the poor. But, the same people, in due course of time, deserted by the Goddess of wealth are ridiculed by the poor.

60. प्रामाण्यबुद्धिः स्तोत्रेषु देवताबुद्धिरात्मनि ।
कीटबुद्धिर्मनुष्येषु नूतनायाः श्रियः फलम् ।।

Praamaanyabudhi: strotreshu devataabudhiraatmani I
Keetabudhirmanushyeshu Nootanayaha: Sriya: Phalam II

60. திடீர் செல்வந்தர்களுக்கு சில குணங்கள் ஏற்படுவதுண்டு. அக்குணங்கள் முறையே இல்லாத குணங்களைச் சொல்லித் துதித்தால் அவற்றை உண்மையென்று நம்புவது. தன்னை ஆண்டவனாகவே நினைத்தல், மற்றவர்களை புழுவுக்கு சமானமாக நினைத்தல்.

People who suddenly become rich, develop certain qualities. Like, when others praise the qualities which they do not have, they start believing that they have those qualities; they imagine that they are like Gods and treat others like dirt.

61. शृण्वन्त एव पृच्छन्ति पश्यन्तोऽपि न जानते ।
विडम्बनानि धनिकाः स्तोत्राणीत्येव मन्वते ॥

Srunvantha yeva Pruchanthi pasyanthoऽpi na janathe I
Vidabanaani dhanikaa: sthothranithyeva manvathe II

61. செல்வந்தர்கள், ஒரு விஷயத்தை கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்போதே திரும்பத் திரும்ப கேட்கின்றனர். ஒரு பொருளைப் பார்ததும் அதைப் பற்றி உணர்வதில்லை. தங்களைப் பற்றி சொல்லப்படுகின்ற பரிகாசப் பேச்சுகளையும் தங்களைப் புகழ்பாடும் துதியாகவே நினைக்கின்றனர்.

Rich people wallow in flattery by repeatedly listening to the same praise heaped on them. They are highly pretentious by seeking to ignore things though noticed by them. They take even the words of ridicule directed at them as words of praise.

62. आवृत्य श्रीमदेनान्धानन्योन्यकृतसंविदः ।
स्वैरं हसन्ति पार्श्वस्था बालोन्मत्त पिशाचवत् ।।

Aaavrutya srimadenaandaananyonya krutasamvida: I
Svairam Hasanti Parshvastha Balonmatta Pishachavat II

62. செல்வத் திமிர்கொண்ட பணக்காரர்களை, ஏனைய மக்கள், சிறுக்குழந்தைகளையும், பைத்தியம் பேய் பிடித்தவர்களையும், சூழ்ந்துகொண்டு தங்களுக்குள் சாடைக்காட்டி ஏளனம் செய்வதுபோல், ஏளனம் செய்கின்றனர்.

Rich people, puffed up with the pride of wealth, are scoffed at by people in the same way as children, mad people or possessed persons are surrounded by people who ridicule them by exchanging of signs amongst themselves.

63. स्तोतव्यैः स्तूयते नित्यं सेवनीयैश्च सेव्यते ।
न बिभेति न जिह्वेति तथापि धनिको जनः ।।

Stotavyai: stuyate Nityam Sevaniyaischa Sevyate I
Na Bibheti Na Jihveti Tathapi D haniko jana: II

63. செல்வமுள்ள மனிதன் ஒருவன், துதிக்கத் தகுந்த பெரியோர்களால் துதிக்கப்படுகின்றான். அதேபோல், வணங்கக் கூடிய பெரியோர்களால் அவன் வணங்கப்படுகின்றான். அதன் பொருட்டு அவன் வெட்கமோ, அச்சமோ அடைவதில்லை. (அவன் செல்வச் செருக்கு அவ்விதம் தன்னை துதிக்கும், வணங்கும், பெரியோர்களைத் தடுக்க செய்வதில்லை.)

A wealthy man is worshipped by the elders who are fit enough to be honoured by him. By that, he is neither ashamed nor afraid of such actions.(In fact, he should be ashamed when elders salute him).

64. क्षणमात्रं गृहावेशो याममात्रं सुरामदः ।
लक्ष्मीमदस्तु मूर्खाणामादेहमनुवर्तते ।।

Kshanamaatram Gruhaavesho yaamaamatram Suraamada: I
Lakshmimadastu Murkhaanamaadehamanuvartate II

64. ஒருவனுக்கு ஆவேசம் வந்தால் ஒரு க்ஷண நேரம் தங்கும். கள் குடித்த போதை சில மணிநேரம் தங்கி விலகும். ஆனால் செல்வத்தினால் ஏற்படும் ஆணவம் அவன் உடல் உள்ளவரைத் தங்கும்.

When a man is possessed,it lasts for some time. When a man is inebrirated, such a state of inebriation last for some hours. But when a man becomes arrogant due to his wealth, such arrogance will last till the last moment of his life.

65. श्रीर्मासमर्धमासं वा चेष्टित्वा विनिवर्तते ।
विकारस्तु तदारब्धो नित्यं लशुनगन्धवत् ।।

Srirmasamardhamaasam Vaa cheshtitvaa Vinivartate I
Vikaarastu Tadaarabdho Nityam Lashunagandhavat II

65. ஒருவனுக்கு செல்வம் ஒரு பாதி மாதமோ முழுமாதமோயிருந்து விலகிவிடலாம். ஆனால், அதன்

பொருட்டு அவனுக்கு ஏற்படும் மனோ விகாரம், உள்ளிப்பூண்டின் மணம் போல் அவனிடம் நிரந்தரமாகத் தங்கி விடுகின்றது.

The wealth that comes to a man, may stay with him for half a month or full month upon which it may disappear. But the concelt arising out of such wealth will stay with him permanently even as the smell of a garlic lingers even after it is swallowed or removed from its place.

66. कण्ठेमदः कोद्रवजो हृदिताम्बूलजो मदः ।
लक्ष्मिमदस्तु सर्वाङ्गे पुत्रदारमुखेष्वपि ॥

Kantemada: Kodravajo Hrutitambulajo Mada: I
Lakshmimadastu Sarvange Putradaramukheshvapi II

66. வரகை உண்பதினால் ஏற்படும் சிரமம் தொண்டை வரைப் பரவியிருக்கும். வெற்றிலையைத் தின்பதால் ஏற்படும் கரிப்பு இருதயம் வரை பரவியிருக்கும். செல்வத்தினால் ஏற்படும் மதம் ஒரு மனிதனுடைய உடம்பு முழுவதும் மற்றும் அவனுடைய மனைவி மக்களின் முகங்களிலும் பரவியிருக்கும்.

The taste of kodrava grains stays till it reaches the throat, the taste of chewed betal leaves extends upto the heart. But the arrogance arising out of the posession of wealth extends to the whole body of a man. Such an arrogance will also be reflected on the faces of his wife and children. (their actions and speach will drip with such arrogance).

67. यत्रासीदस्ति वा लक्ष्मीस्तत्रोन्मादः प्रवर्तताम् ।
कुलेऽप्यवतरत्येष कुष्ठापस्मारवत् कथम् ।।

Yatraaseedasti Vaa Lakshmistatronmaada: Pravaratatam I

Kuleऽpyavataratyesha kushtaapasmaaravat katham II

67. *எவனிடத்தில் முன்பு செல்வம் இருந்ததோ, தற்போது இருக்கின்றதோ, அவனிடத்தில் அச்செல்வத்தினால் ஏற்பட்ட மதத்தினால் மன மயக்கம் ஏற்பட்டு அது குஷ்ட நோய் போலவும், காக்கை வலிப்பு போலவும், அவன் குடும்பத்தில் தொடர்ச்சியாக வந்துக்கொண்டிருக்கும்.*

For one who had wealth in the past and for one who currently has wealth , the inebriation caused in the mind due to that wealth continuously afflicts his family like leprosy and epilepsy.

68. अध्यापयन्ति शास्त्राणि तृणीकुर्वन्ति पण्डितान् ।
विस्मारयन्ति जातिं स्वां वराटाःपञ्चषाः करे ।।

Adhyapayanti Shaastraani Trunikurvanti Panditaan I

Vismaarayanti Jaatim Svaam Varaataa: Panchasha: Kare II

68. *கையில் ஐந்தாறு காசு (கொஞ்சம் செல்வம் இருந்தால்) இருந்துவிட்டால், மற்றவர்களுக்கு சாத்திரங்களை போதிக்கத் அது தொடங்குகின்றன. பெரும் அறிஞர்களையும் துச்சமாக மதிக்கச் செய்யும். தன் குலப்பெருமையும் மறக்கச் செய்யும்.*

Possession of even five or six coins (having a small wealth also) induces one to teach others on the finer points of Shastras;

impels one to disregard even great scholars and makes him forget the honour of his family.

69. बिभर्तु भृत्यान् धनिको दत्तां वा देयमर्थिषु ।
यावद्याचकसाधर्म्यं तावल्लोभो न मृष्यति ।।

Bibhartu Brutyaan Dhaniko Datthaam Vaa Deyamarthishu I
Yaavad Yaachakasardhamyam Taavallobho Na Mrushyati II

69. செல்வமுள்ளவன் தன் பணியாளர்களுக்கு பணம் கொடுத்துதவட்டும். யாசித்துக் கேட்பவர்களுக்கு வேண்டியப் பொருட்களைக் கொடுக்கட்டும். இருப்பினும் ஒரு யாசிப்பவனுடைய திறமை யாசிப்பதில் எவ்வளவு உண்டோ, அவ்வளவு திறமை ஒரு செல்வந்தனுடைய உலோபக்குணத்திற்குவுண்டு. இல்லையெனில், அக்குணம் கொடுப்பதைப் பார்த்து பொறுக்காது.

Let a wealthy man help his servants other needy people by generously giving money. Although the greed in him will restrain him from parting with his money, the expertise of the needy person will extract this money from him. Otherwise, his miserly quality will not allow the charity to take place.

70. धनभारोहि लोकस्य पिशुनैरिव धार्यते ।
कथं ते तल्लघूकर्तुं यतन्तेऽपरथा स्वतः ।।

Dhana Bharohi Lokasya pishunairiva dhaaryate I
Katham Te Thallaghukartum yatanteSparathaa svata: II

70. உலகில் ஒரு செல்வந்தனுடைய பண பாரத்தின் சுமையை சுமப்பவர்கள் கூடவுள்ள கோள் சொல்பவர்கள் இல்லையெனில், அச்சுமையை குறைப்பதற்காக அவர்கள் ஏன் தாமாக முன் வரவேண்டும்? (கோள் சொல்பவர்கள் சேர்க்கையினால் ஒருவனுடைய செல்வம் தானாகவே கரைந்துவிடும் என்பது கருத்து.

In the world carrying the burden of a rich man's wealth is entrusted to the tattle tale bearers. Otherwise, why they should come forward on their own to reduce the weight of that wealth. (If a wealthy man is in the company of tattle tale bearers, slowly his wealth will melt away)

71. श्रमानुरूपं पिशुने किमुपक्रियते नृपैः ।
द्विगुणं त्रिगुणं चैव कृतान्तो लालयिष्यति ।।

Sramaanurupam Pishune Kimupakriyate Nrupai: I
Dvigunam Trigunam Chaiva Krutaanto Laalayishyati II

71. மற்றவர்களைப் பற்றி தங்களிடம் கோள் சொல்பவர்களுக்கு என்ன கைமாறு செய்கின்றனர்? ஒன்றும் செய்து விடுவதில்லை. ஒன்றுமில்லை. ஆனால் இவ்வுலகில் அவர்கள் செய்யும் கடின உழைப்பிற்கு ஏற்ற வண்ணம். அதற்கு ஈடாக என்ன ? இரண்டு மூன்று மடங்கு அதிகமாகவே எமதர்மன் பரிசு கொடுப்பான். (கோள் சொல்பவர்கள் யமவேதனையை நன்கு அனுபவிப்பர் என்பது கருத்து.)

The Kings do not sufficiently help the tale bearers in proportion to thetroubles taken by such people. On hte contrary,

they are richly rewarded twice or thrice over by Lord Yama, the Lord of Death. (Tale bearers will undergo suffering at the hands of Lord Yama, for their sins.)

72. गोकर्णे भद्रकर्णे च जपो दुष्कर्मनाशनः ।
राजकर्णे जपः सद्यः सर्वकर्मविनाशनः ।।

Gokarne Bhadrakarne cha Japo dushkarma Naashana: I
Rajakarnejapa: Sadhya: Sarvakarma vinaashana: II

72. கோகர்ணம், பத்திரகர்ணம் முதலிய புனித இடங்களில் செய்கின்ற ஜபத்தின் பலனாவது சிறிதளவு செய்த பாப செயல்களையும் அழித்துவிடும். ஆனால் அரசனுடைய காதில் செய்யப்பட்ட ஜபமானது, எல்லா செயல்களையும் அழித்துவிடக்கூடியது.

Even a little japa (rolling the beads by taking the holy name of God) done in holy places such as Gokarna or Bhadrakarna will destroy all the sins done by a person. However, the japa (carrying tales) uttered in the ears of the King will instantly destroy all actions. (Tales uttered by tale bearers mislead the Kings and lead them to take wrong decisions)

73. न स्वार्थं किंचिदिच्छन्ति न प्रेर्यन्ते च केनचित् ।
परार्थेषु प्रवर्तन्ते शठाः सन्तश्च तुल्यवत् ।।

Nasvaartham Kimchidichhanti Na Preryante Cha Kenachit I
Paraartheshu Pravartante Shataa: Santascha Tulyavat II

73. நல்லவர்கள் தங்களுக்காக எதையும் விரும்புவதில்லை. (பிறருக்காக வாழ்பவர்கள்) மற்றவர்களின் தூண்டுதலின்றி மற்றவர்களுக்காக முயற்சி எடுப்பர்.(பிறர் கேட்காமலேயே அவர்களுக்கு உதவுவர்) தீயோரும் ஒருபொழுதும் தம் பொருளில் ஆசைக் கொள்ளார். மாறாக ஒருவர் தூண்டுதலின்றி, தாமாகவே பிறர் பொருளை விரும்பி பறிக்க செயல் புரிவர். ஆகவே, இவ்வகையில் நல்லவர்கள். தீயோர்கள் இருவரும் ஒரே குணம் கொண்டவர்கள்.

Good people do not want anything for themselves as they always live for others. Without any prompting, they will take efforts for others (Good people help others unasked). Similarly, bad persons do not have any desire at all in their own belongings or properties. On the contrary, without any prompting by others, they take efforts on their own to wrest others' properties. Thus the focus of both good and bad people are centred on others.

74. कालान्तरे ह्यनर्थाय गृध्रो गेहोपरि स्थितः ।
खलोगृह समीपस्थः सदयोऽनर्थाय देहिनाम् ।।

Kaalaantare Hyanarthaaya Grudhro Gehopari Sthita: I
Khalo Greha Samipastha: Sadayo৲narthaaya Dehinaam II

74. பருந்து கழுகு கோட்டான் முதலியன வீட்டின் கூரை மேல் அமர்ந்தால் வீட்டுத் தலைவனுக்கு அழிவைத் தேடித்தரும் என்றுக் கூறுவதுண்டு. ஆனால் தீயவன் ஒருவன் வீட்டருகில் வசித்தால், அப்பொழுதே அவன் அவ்வீட்டுத் தலைவனுடைய அழிவிற்குக் காரண மாகின்றான்.

It is generally believed that when eagles or vultures sit on the roof of a house, they will bring calamity to the householder. However, if a bad person resides near his house, such a bad man instantaneously becomes the root cause of the householder's end.

75. शुष्कोपवासो धर्मेषु भैषज्येषु च लङ्घनम् ।
जपयज्ञश्च यज्ञेषु रोचते लोभशालिनाम् ।।

Sushkopavaaso Dharmeshu Bhaishajyeshu Cha Langhanam I
Japayagnascha Yagneshu Rochate Lobhashaalinaam II

75. உலோபகுணம் உடையவனுக்கு, தர்ம சாத்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட பட்டினியிருக்கும் உபவாசமே சிறந்த தர்மமாகத் தோன்றுகின்றது. ஏனெனில், நோயிற்கு சிறந்த மருந்தாக வயிற்றைக் காயப் போடுவதும், யக்ஞங்களில் ஜப யக்ஞம் சிறந்ததாகவும் புலப்படுகின்றது. அதனால், அவனுடைய செல்வத்தை செலவிட வாய்ப்பு இல்லை அல்லவா?

A greedy man (in order to hoard his wealth), will find the fasting as set out in the Dharma Sastra (the Code of Good conduct) as the best Dharma. He will conclude that the best medicine for any disease is to starve and of all yagnas, the japa yagna (recitationof holy names with the beads) as it is the most inexpensive affair as compared to conduct of other religious rituals which will lead to depletion of his wealth.

76. किं वक्ष्यतीति धनिकाद्यावदुद्विजतेऽधनः ।
किं प्रक्ष्यतीति लुब्धोऽपि तावदुद्विदते ततः ।।

Kim Vakshyatiti Dhanikaadhyaava Dvijateऽdhana: I
Kim Prakshyatiti Lubdhoऽpi Taavadudvijate tata: II

76. ஒரு உலோபியான செல்வந்தனிடம் யாசிக்கும் ஒருவன் இவன் என்ன கொடுப்பானோயென்று அச்சமடைகின்றான். அதேபோல், அந்த செல்வந்தனோ எனில் என்ன கேட்பானோ என்றுப் பயப்படுகின்றான்.

A man who begs from a greedy rich man will fear as to what he would offer whereas that greedy rich man will fear what that begger would ask from him.

77. सर्वमातिथ्य शास्त्रार्थं साक्षात्कुर्वन्ति लोभिनः ।
भिक्षा कबलमेकैकं ये हि पश्यन्तिमेरुवत् ॥

Sarvamaatithya Shaastrartham Saakshaatkurvanti Lobhina: I
Bhikshaa Kabalamekaikam Ye Hi Pashyanti Meruvat II

77. தங்கள் வீட்டிற்கு வருகின்ற விருந்தாளிகளுக்கு உணவளிக்கும் ஒவ்வொரு கவளத்தையும் மேரு மலையை அள்ளிக்கொடுப்பது போல் நினைக்கின்றனர் உலோபிகள். சாத்திரத்தில், விருந்தாளிக்கு படைக்கும் அன்னம், மேரு மலைக்கு நிகரான புண்ணியமாகக் கருதப்படுகின்றது. இதை நன்கு அறிந்தவர்கள் உலோபிகள். ஏனெனில் அவர்கள் பார்வைக்கு ஒவ்வொரு கை அன்னமும் மேருவாகத் தெரிகின்றது.

The greedy householders consider each morsel of food offered to their guests (as part of their hospitality) as if they are giving something equivalent to Mount Meru. (it is said in Sastras that even a morsel of food offered to an aditi, ie. a guest is equivalent to Mount Meru. (they feel as if they give mount Meru itself to the guests).

78. धनपालः पिशाचो हि दत्तेस्वामिन्युपस्थिते ।
धनलुब्धः पिशाचस्तु न कस्मैचनदित्सति ।।

Dhanapaala: Pishaacho Hi Dattesvaaminyupasthite I
Dhanalubdha: Pishaachestu Na Kasmaichanaditsati II

78. தனபாலன் என்றும் தனலுப்தன் என்றும் (அதாவது செல்வத்தைக் காக்கும் பேய் என்றும் செல்வத்தின் மீது பற்றுள்ள பேய் என்றும் இரு பேய்கள்) உண்டு. செல்வத்தைக் காக்கும் பேய், செல்வத்தைக் காத்து பிறகு அதற்கு உரியவனிடம் ஒப்படைத்து விடுகின்றது. இரண்டாவதான செல்வப்பற்றுள்ளப் பேய், அதை ஒருவருக்கும் கொடுக்காது.

There are two types of ghosts namely, the Ghost which guards the wealth and the Ghost which is attached to the wealth. The first ghost will, after guarding the wealth, hand over the same to the owner. But the second ghost which is attached to wealth will not part with that wealth to anyone. (These two ghosts can be compared to two types of people to whom wealth may be given for safe-guarding. The first type will return the wealth. The second type due to deep attachment to the wealth, will not part with the same).

79. दातोरोऽर्थिमिरर्थ्यन्ते दातृभिः पुनरर्थिनः ।
कर्तुकर्मव्यतीहारादहो निम्नोन्नतं कियत् ।।

Daataarorthimirarthyante Daatribhi: Punararthina: I
Kartukarmavyatihaaradaho Nimnonnatam Kiyat II

79. பணக்காரர்களிடமிருந்து யாசிப்பவர்கள் உதவிப் பெறுகின்றனர். பின்னர், காலவசத்தின் காரணமாக அச்செல்வந்தர்களே கடினநிலை அடைந்து, அவர்கள் எவர்களுக்கு உதவினரோ, அவர்களிடமிருந்தே உதவிப் பெறுகின்றனர். தானம் கொடுப்பவன் தானம் வாங்குபவனாகவும், தானம் வாங்குபவன் தானம் கொடுப்பவனாகவும் மாறுகின்றான். இது பெரிய விந்தை !

Poor people beg from rich people . Later, due to change in fortune, the same rich people may be reduced to poverty and beg from the very people whom they helped earlier. A giver becomes receiver and receiver becomes giver. What a wonder is this !

80. स्वस्मिन्नसति नार्थस्य रक्षकः संभवेदिति ।
निश्चित्यैव स्वयमपि भुङ्क्ते लुब्धः कथंचनः ।।

Svasminnaasati Naarthasya Rakshaka: Sambhavediti I
Nischityaiva Svayamapi Bhunkte Lubdha: Kathamchana II

80. ஒரு உலோபியானவன், தனக்குப் பிறகு தன் சொத்தை பாதுகாக்க யாரும் இருக்கமாட்டார்கள் என்ற எண்ணத்தில், உடலில் உயிர் காக்க மட்டும் உண்கின்றான். (அவன் கடைசிவரை சொத்தை செலவிடமாட்டான்).

A miser, believes that no one would take care of his wealth after his time. Hence, he protects it to the best extent possible. He even eats only as much required to keep the breath in his body.

81. प्रस्थास्यामानः प्रविशेत्प्रतिष्ठेत दिनेदिने ।
विचित्रानुल्लिखेद् विघ्नांस्तिष्ठासुरतिथिश्चिरम् ।।

Prasthaasyamaana: Pravishetpratisheteta Dine Dine I
Vichitraanullikhed vignaamsthishtaa Suratithischiram II

81. பிறர் இல்லத்தில் உண்டு வாழும் எண்ணத்துடன் வருபவன், அவ்வீட்டில் உள்ளோர் அவனை சில வழிகளினால் அனுப்பினாலும், உடனே போய் திரும்ப வந்துவிடுவான். அவனாகவே பயணம் செய்து (கூப்பிடாமலேயே) திரும்ப வருவான். அப்பயணத்தில் ஏற்படும் தடைகளை பிறர் வியக்கும் வண்ணம் கூறுவான்.

A guest who has come down to stay longer, will go away if persuaded by some means by the holder. But he will again come back without being invited. He will recount strange instances of obstacles that he faced in his travel.

82. घटकं सम्यगाराध्य वैराग्यं यावदाहरेत् ।
तावदर्थाः प्रसिध्यन्ति यावच्चापलमावृतम् ।।

Ghatakam Samyagaaraadhya Vairagyam Yaavadaaharet I
Taavadarthaa: Prasidhyanti Yaavacchapalamaavrutam II

82. ஒரு புத்திசாலியான மனிதன் எவ்வளவு காலம் வரை, தான் வெறுப்பு விருப்பு அற்றவனாக இருப்பதாகக் காட்டி (வைராக்கியம் உள்ளவனாகக்காட்டி) பிரமுகர்களிடமிருந்து பணம் சம்பாதிக்கிறானோ, அதுவரையில் அவனுக்கு வேண்டியப் பொருள் கிட்டும்.

A clever man, as long as he pretends with his benefactor that he is totally unattached to any material benefit will earn enough money. (Untill he is expossed, he will earn a lot of money)

83. एकतः सर्वशास्त्राणि तुलसीकाष्ठमेकतः ।
वक्तव्यं किंचिदित्युक्तं वस्तुतस्तुलसी वरा ॥

Yekatha: Sarvasasthrani thulasikashtamekatha: I
Vakthavyam kimchidhithyukthamvasthuthasthulasi varaa:II

83. ஒருவன் சாஸ்த்ர படிப்பினால் நன்கு பணம் சம்பாதிக்கலாம். இன்னொரு வழி துளசி மணி அணிந்து பணம் சேர்க்கலாம். (சாமியாராக மாறி பணம் சேர்க்கலாம்) அதில் துளசி அணிவதே அதிகப் பொருள் கொடுக்கும். அதைப் பற்றி மேலும் சொல்லப்படுவதால் இங்கு கூறியது சிறிதே.

A man with scholastic learning can earn money. There is another way of making money. That is by wearing holy basil beads(by becoming a dubious monk), a person may earn more money. As this is being recounted more later, only part of it is spoken here.

84. विस्मृतं वाहटेनेदं तुलस्याः पठतागुणान् ।
विश्वसंमोहिनी वित्तदायिनीति गुणद्वयम् ॥

Vismrutam Vaahatenedam Thulasya: Patataagunaan I
Visvasammohini Vittadhayinithi Gunadhvayam II

84. துளசியின் பெருமையைக் கூறிய வாஹடர் அதன் முக்கியமான இரு நன்மைகளைக் கூற மறந்து விட்டார். அவை முறையே, அது உலகை மயக்கக் கூடியது. பணவரவை அளிக்கவல்லது என்பதே ஆகும்.

Vahata, an expert on ancient medicine, who spoke on the greatness of tulsi (basil leaves) had forgotten to speak of its two important benefits. They are namely it will delude the world and attracts money. (Wearing tulsi mala, a man can earn abundant wealth and mislead the world).

85. प्रदीयते विदुष्येकं कवौ दश नटेशतम् ।
सहस्रं दाम्भिके लोके श्रोत्रिये तु न किंचन ।।

Pradhiyate Vidhushye kamkavau dhasha Nate shatham I
Sahasram Dhambike Loke Srotriye Thu Na Kimchina II

85. இவ்வுலகில், பணம் பண்டிதனுக்கு ஒன்று என்றும், கவிக்கு பத்தும், நடிப்பவனுக்கு நூறும், ஆர்பாட்டக்காரனுக்கு ஆயிரம் என்னும் விகிதத்திலேயும் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால், வேதம் ஓதுபவனுக்கு ஒன்றும் கொடுப்பது இல்லை. (மற்றவர்களைக் காட்டிலும் வேத பண்டிதனுக்கு சரியான வரவு இருக்காது).

In this world, the money or gift given to a scholar will be one percent, to a poet, ten percent, to an actor, 100 percent and to a hoax (pompous man?) 1000 perceFnt. But nothing will be

given to a Vedic Scholar. (The Vedic scholar will not be able to earn enough in modern world).

86. कौपीनं भसितालेपो दर्भारुद्राक्षमालिका ।
मौनमेकासिका चेति मूर्खसंजीवनानि षट् ।।

Kaupeenam Bhasitalepo Darbhaa Rudraaksha Maalika I
Maunamekaasika Cheti Murkha Samjeevanaani Shat II

86. கோவணம் மட்டும் தரித்தல், உடம்பு முழுதும் விபூதி பூசிக் கொள்ளல், தர்பைகளில் அமர்தல், உருத்திராட்சம் தரித்தல், மௌனமாக இருத்தல், ஓரிடத்தில் அசையாது இருத்தல் இவை ஆறும் பொருளீட்டும் வழிகள்.

Wearing a loin cloth, smearing holy ash all over the body, sitting on the seat of holy Kusa grass, wearning rudraksha beads, keeping silence, sitting like a rock in a place; all these are the means to make money.

87. वासः पुण्येषु तीर्थेषु प्रसिद्धश्च मृतो गुरुः ।
अध्यापनावृत्तयश्च कीर्तनीया धनार्थिभिः ।।

Vasa: Punyeshu Teertheshu Prasidhascha Mruto Guru: I
AdhyapanaaVrutthayascha Keertaneeyaa Dhanaarthibhi: II

87. சம்பாதிக்க விரும்புபவர்கள், தாங்கள் மிகப் பெரிய நகரங்களிலும் புண்ய பூமிகளில் வசிப்பவர்கள்

என்றும், தங்களுடைய குருவானவர் ஞானத்தில் பெரியவர், அவர் இறந்துவிட்டார் என்றும், தாங்கள் மிக நிறைய சீடர்களுக்கு சாஸ்திரம் கற்பித்தவர்கள் என்றும் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும்.

People who want to make money should state that they come from very holy towns, their guru or teacher was a great Saint, who passed away long ago and they have taught a number of disciples. (Making these assertions will make one eligible as an object of veneration. As a result, money will be showered on them)

88. मन्त्रभ्रंशे संप्रदायः प्रयोगश्च्युतसंस्कृतौ ।
देशधर्मस्त्वनाचारे पृच्छतां सिद्धमुत्तरम् ।।

Mantrabhramshe Sampradaaya: Prayogaschyuta Samskrutau I
Desha Dharmastvanaachare Prechataam Siddhamuttharam II

88. சொல்லும் மந்திரம் தவறு என்று எவரேனும் எடுத்துச் சொன்னால், அது தங்கள் குரு சம்ப்ரதாயம் எனவும், செய்யவேண்டிய சில கர்மாக்கள் தவறினால் பிராயச்சித்தம் என்றும், ஆசாரம் தவறினால், அது தங்கள் தேச தர்மம் என்றும் கேட்டவர்களுக்கு உடனே பதில் சொல்லவேண்டும்.

If someone points out that recitation of the holy syllables (the mantra) by a dubious and half baked person is wrong, he should promptly reply that was the method taught by his Guru. Similarly, during certain religious rites, if any violation from the

prescribed rites was pointed out, it should promptly be replied that it was their native custom from where he hailed.

89. यथा जानन्ति बहवो यथा वक्ष्यन्ति दातरि ।
तथा धर्मं चरेत् सर्वं न वृथा किंचिदाचरेत् ।।

Yathaa Jaananti Bahavo Yathaa Vakshyanti Daatari I
Tathaa Dharmam Charet Sarvam Na Vrutaa Kimchidaacharet II

89. வேஷக்காரர்கள், தாங்கள் செய்யும் தர்மத்தை அனைவரும் பார்க்கும் வண்ணமும், தாங்கள் பொருள் பெறுபவர்களிடம் சொல்லும் வண்ணம், எல்லாரும் அறியும் வண்ணம் தர்மம் செய்யவேண்டுமே அன்றி ஒருவரும் அறியா வண்ணம் செய்யக்கூடாது.

Hypocrites do acts of charity pompously in order to show off to the whole world. If no one takes notice of the same, they will not do any charity.

90. आनन्दबाष्परोमाञ्चौ यस्य स्वेच्छावशंवदौ ।
किं तस्य साधनैरन्यैः किंकराः सर्वपार्थिवाः ।।

Aananda Bashparomaanjau Yasya Svecchaavashamvadau I
Kim Tasya Saadhanairanyai: Kimkaraa: Sarvapaarthivaa:II

90. எவருக்கு இறைவனை நினைத்த அளவில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகுகின்றதோ, ரோமங்கள் சிலிர்க்கின்றதோ, அவருக்கு பொருள்களினாலும் மற்றவற்றினாலும் யாது பயன் ? அவருக்கு அரசர்களும், அடிபணிந்தவர்களே ஆவர்.

One who gets horripilation and sheds tears of ecstasy at the very thought of God, to such aperson what is the use of other things in the world ? Even Kings will bow before that soul.

91. दण्ड्यमाना विकुर्वन्ति लाल्यमानास्ततस्तराम् ।
दुर्जनानामतो न्याय्यं दूरादेव विसर्जनम् ।।

Dandyamaanaa Vikurvanti Laalyyamaanaastatastaraam I
Durjanaanaamato Nyaayyam Duraadeva Visarjanam II

91. தீயவர்களைத் தண்டித்தால் அவர்கள் மேலும் தீமைச்செய்வர். அவர்களிடம் நட்புப் பாராட்டினால், அவர்களை பயந்தவர்கள் என அவர்களை பயந்தவர்கள் என்று நினைப்பர். எனவே, அவர்களை ஒதுக்கி வைத்தலே நீதியாகும்.

If bad people are punished, they will do more harm. If friendship is mainted with them, the same will be mistaken as weakness or fear. Hence, it is better to keep a safe distance from them.

92. आदानमीषद् दानं च किंचिद् कोपाय दुर्धियाम् ।
संपूर्णदानं प्रकृतिर्विरामो वैरकारणम् ।।

Adaanameeshad Daanam cha kimchit kopaya Durdhiyam I
Sampoornadhaanam Praketivirama Vairakaaranam II

92. தீயவர்களுக்கு கொஞ்சம் கொடுப்பதும், கொடுக்காமல் இருப்பதும் அவர்களை சினமடையச் செய்யும். அதிகமாகக் கொடுத்தால் அவர்கள் தொடர்ந்து கேட்டுக்கொண்டே இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு

கொடுப்பவரிடம் நன்றி இருக்காது. கொடுக்கா விட்டாலும் அது பகைக்கு வித்தாகும்.

Evil minded people get angry whether one gives money or not. If money is given liberally, the same will lead to more demands from them. They will not be grateful to the donors. If no money is given to them that will also lead to enmity with them.

93.ज्यायानसंस्तवो दुष्टैरीर्ष्यायै संस्तवः पुनः।
अपत्यसंबन्धविधिस्त्वनर्थायैव केवलम् ।।

Jyaayaana Samstavo Dushtaireershyaayai Samstava: Puna I
Apatya SambandhaVidhistvan Anarthaayaiva Kevalam II

93. தீயவர்களோடு பழகாமலிருப்பதே நலம் அவர்களோடு ஒத்துச்சென்றால் அது பொறாமைக்கு வழி செய்யும். அவர்களோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்வது தன் அழிவுக்கு வழி வகுக்கும்.

It is better to keep a safe distance from the bad people. If one agrees with them that will promote jealousy. Being in contact with them will lead to ones disaster.

94. ज्ञातेयं ज्ञानहीनत्वं पिशुनत्वं दरिद्रता ।
मिलन्ति यदि चत्वारि तद्दिशेऽपि नमो नमः।।

Gnyaateyam Gnyaanaheenatvam Pishunatvam Daridrataa I
Milanti yadi Chatvaari Taddishepi Namo Nama: II

94. பங்காளியாக இருத்தல், அறிவற்று இருப்பது, கோள் சொல்லல், வறுமை இவை நான்கும் யாரிடம்

நிறைந்துள்ளதோ, அந்த மனிதர் இருக்கும் திசைக்கே ஒரு வணக்கம்.

One who has all these four, namely, having cousins, being a fool, being a tale bearer, facing poverty, a big salutation to the direction itself where that person resides.

95. परच्छिद्रेषु हृदयं परवार्तासु च श्रवः ।
परमर्मसु वाचं च खलानामसृजद् विधिः ॥

Parichchidreshu Hrudayam Paravaartaasu Cha Srava: I
Paramarmasu Vacham Cha Khalaanaamasrujad Vidhi II

95. நான்முகன் தீயவர்களுக்கு மற்றவர்கள் பற்றிய குற்றங்களை ஆராய மனமும், மற்றவர்கள் பற்றிக் கேட்க செவிகளும், மற்றவர்கள் பற்றிய ரகசிய விஷயங்களைப் பேச வாக்கையும் கொடுத்துள்ளான்.

The creator, Lord Brahma, has given the bad people, a mind to analyze tthe mistakes of others, ears to hear the secrets of others., tongue speach to speak ill or gossip about others.

96. सदा जपपटो हस्ते मध्ये मध्येऽक्षिमीलनम् ।
सर्वं ब्रह्मेति वादश्च सद्यः प्रत्ययहेतवः ॥

Sadha japapato Haste madhye Madhyesakshimeelanam I
Sarvam Brahmethi vaadhascha Sadhaya: Prathyayahethava: II

96. எப்பொழுதும் கையில் ஜபம் செய்யும் மாலையும், ஜபப்பையும், ஜபம் நடுவினில் அடிக்கடி கண்களை மூடிக்கொள்ளல், அடிக்கடி எல்லாம் ப்ரஹ்மம் என்றுக் கூறல், இவை மக்கள் வேஷக்காரர்களை நம்பும் வழிகள்.

Pretentious holy men always keep in hand rosary beads and pretend to do penance. In between their recitation, they close eyes from time to time, they keep uttering frequently that everything is Brahman. These are all the ways to make people believe them.

97. आमध्याह्नं नदीवासः समाजे दैवतार्चनम् ।
सततं शुचिवेषश्चेत्येतद् दम्भस्य जीवितम् ।।

Aamadhyahnam Nadeevasa Samaaje Devataarchanam I
Satatam Suchiveshaschet Yetad Dambhasya Jeevitam II

97. மதியம் வரையில் அனுஷ்டானங்கள் நதிக்கைரயில் அமர்ந்து செய்தல், பின்னர் பண்டிதர்களும், சாத்திரமறிந்தவர்களைக் கண்டால் வெகுநேரம் தெய்வ வழிபாடு முதலியவை மேற்கொள்ளல், அதன்மூலம் அந்த அறிஞர்களுக்கு எவ்விதமான சாஸ்திர விஷயஞான விசாரங்களுக்கோ விவாதங்களுக்கோ இடங்கொடாமை மற்றும் எப்பொழுதும் மிகச் சுத்தமானப் பகட்டு வேடம் ஆகிய இவை பணம் பண்ணும் உபாயங்கள்.

Pretentious Holy men will observe elaborate rituals on the river bank till afternoon Also, in the great religious assemblies, if they happen to notice that great scholars and learned persons have gathered to discuss finer points of philosophy they will deliberately avoid such discussions by performing elaborate rituals, for fear of exhibiting their ignorance. They will always be found pompously dressed. These will be the ways of making money.

98. तावद् दीर्घं नित्यकर्म यावत् स्याद् द्रष्टृमेलनम् ।
तावत् संक्षिप्यते सर्वं यावद् द्रष्टा न विद्यते ।।

Taavad Dheergham Nityakarma Yaavat Syaad Drashtrumelanam I
Taavat Samkshipyate Sarvam Yaavad Drashtaa Na Vidhyate II

98. தான் பண்ணும் கர்மானுஷ்டானங்களை பார்ப்பவர் இருக்கும் வரை, அவற்றை விரிவாக செய்வதும், தான் செய்யும் அனுஷ்டானங்களை பார்க்க ஒருவரும் இல்லை என்று தெரிந்தவுடன் மிக சுருக்க மாகவும் செய்வது ஒரு போலியின் வழிமுறைகள்.

As long as there are people to observe or witness the rituals performed by them, the Pretentious holy men will perform elaborate rituals for a long duration. The moment they realise that there is no one to witness or see their rituals, they would complete them very fast. Such are the methods of Pretentious people.

99. विषेण पुच्छलग्नेन वृश्चिकः प्राणिनामिव ।
कलिना दशमांशेन सर्वैः कालोऽपि दारुणः ।।

Vishena Pucchalagnena Vreschika: Praaninaamiva I
Kalinaa Dashamaamshena Sarvai: Kaalopi Daaruna: II

99. தேள், தன் கொடுக்கிலுள்ள விஷத்தினால் பிராணிகளைக் கொடுமைப் படுத்துகின்றது. இப்பொழுது கலியின் பத்தில் ஒரு பங்கு ஆட்சியிலேயே எல்லாக் காலங்களிலிருந்தும் கடுமையாக உள்ளது.

A scorpion terrorises other beings through the poison that it has in its tail. The Kali Purusha or dark age of Kali, only through part

of his rule over this earth, has made this present age more terrifying than the bygone ages (and to that extent worse than a scorpion).

100. यत्र भार्यागिरो वेदा यत्र धर्मोऽर्थसाधनम् ।
यत्र स्वप्रतिभा मानं तस्मै श्रीकलये नमः ।।

Yatra Bhaaryagiro Vedaa Yatra Dharmortha Saadhanam I
Yatra svapratibhaa Maanam Tasmai Sri kalaye Nama: II

100. எந்தக் கலியில் மனைவியின் வார்த்தைகள், வேததர்ம சாஸ்திரம் போல் பின்பற்றப்படுகின்றதோ, எந்தக் கலியில் பொருள் ஈட்டுவதே தர்மமாகக் கொள்ளப் படுகின்றதோ, எந்தக் கலியில் தனக்கு மனதில் பட்டதே தர்மமாகக் கருதப்படுகின்றதோ, அந்தப் பெருமை வாய்ந்த ஸ்ரீ கலி புருடனுக்கு வணக்கம்.

In the Kali age, where the words of one's wife are taken as the veritable code of conduct or dharma sastra, where earning money is the only virtuous activity, where whatever thought appears in the mind is the dharma (virtue), to that Kali Purusha or dark age, a big salutation.

101. काममस्तु जगत् सर्वं कालस्यास्य वशंवदम् ।
कालकालं प्रपन्नानां कालः किं नः करिष्यति ।।

Kaammastu Jagat Sarvam Kaalasyaasya Vashamvadam I
Kaalakaalam Prapannaanaam Kaala kim Na Karishyati II

101. இந்த உலகம் முழுவதும் கலிக்கு வசப்பட்டு யிருப்பினும் காலனுக்குக் காலனான சிவபெருமானை

சரண் அடைந்தவர்களை இந்தக் கலி என்ன செய்துவிட முடியும்? (ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்பதுமுடிவு).

Let the whole world be reigned by the dark age of Kali. But what can this age of Kali do to a devout who has totally surrendered himself to Lord Shankara, the One who determines the life of even God of Death. (Nothing can be done by Kali Purusha to that devotee).

102. कविना नीलकण्ठेन कलेरेतद् विडम्बनम् ।
रचितं विदुषां प्रीत्यै राजास्थानानुमोदनम् ।।

Kavina Neelakantena Kalereted Vidambanam I
Rachitam Vidushaam Preetyai Raajaasthaanaanumodanam II

102. *இந்த கலிப்புருடனுடைய பரிகாசம் என்னும் இச்செய்யுள்கள், அரசவையில் அறிஞர்களின் அறிவுக்கு மகிழ்ச்சி ஊட்ட ஸ்ரீ நீலகண்ட கவியினால் இயற்றப் பட்டது.*

This satrical work by the name Kali Vidambana, has been composed by the poet Sri Neelakanta, for the purpose of regaling the intellectual giants decorating the Court of the king.



References:

1. **Shiva Leelarnavam**
   by SriV. Swaminatha Athreya

2. **Kali Vidambanam,**
   translated into Tamil by Sumathy,
   Sri Kamakoti Goshastaanam.

3. **History of classical Sanskrit Literature**
   by M. Krishnamachariar.




SARASVATI MAHAL
0 5 9 2